

Nurullah Ankut
Hüzün Kongreleri...

DERLENİŞ
YAYINLARI

Nurullah Ankut
Hüzün Kongreleri...

Birinci Baskı
Temmuz 2019

DERLENİŞ YAYINLARI: 106

Birinci Baskı: Temmuz 2019

Yayında emeği geçenler:

Mustafa Şahbaz, M. Gürdal Çıngı, Sait Kıran, Safiye Arslan,
Sema Olkun Kopal, Semra Alimoğlu, İlhami Danacı

Kapak Düzeni: M. Cihan Çakır

DERLENİŞ YAYINLARI:

Aksaray Mah. İnkılâp Cad. Oto Han No: 43/514

Aksaray, Fatih/İSTANBUL

İnternet Adresi: www.derlenisyayinlari.org

e-posta: derlenisyayinlari@derlenisyayinlari.org

facebook.com/derlenisyayinlari

twitter.com/derlenisyayin

Derleniş Yayınları Sertifika No: 43320

ISBN 978-605-7661-01-2

Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Beylikdüzü OSB Mah. Orkide Cad. 9 Z Merkez Köyü

Merkez Bucağı/ Beylikdüzü/ İstanbul

Tel: (0212) 875 48 86

www.kayhanmatbaa.com

Matbaa Sertifika No: 34011

Hüzün Kongreleri...

Nurullah Ankut

*Halkın Kurtuluş Partisi'nin
16 Haziran 2019 tarihinde Ankara'da gerçekleştirilen
4'üncü Olağan Genel Kurulu'nda
Genel Başkan Nurullah Ankut Yoldaş'ın yaptığı konuşma*

Birinci Baskı
Temmuz 2019

İçindekiler

- Partimizin on dört yılının değerlendirilmesi..... 11
- Kitlelerden kadro oluşturulması üzerine 12
- Latin Amerika'dan esen sol rüzgârlar da esti geçti..... 13
- Dünyada Sosyalizmin bayır aşağı gidişi
Partimizi nasıl etkiledi? 15
- Kadrolarımızın kısa değerlendirmesi 16
- Dünya devrim mücadelelerinde de zaman zaman
geriye gidişler yaşanmıştır..... 18
- 12 Eylül öncesi verilen mücadele kelle koltukta
verilen bir mücadeleydi 19
- Usta'mız da son soluğunu verene kadar
devrimci kavganın hep içindeydi..... 20
- HKP dışında gerçek sol kalmadı 21
- Namuslu her insan ABD Emperyalizmine
karşı olmak zorundadır 22
- ABD'ye karşı olmak yetmez onun yerli işbirlikçilerine de
karşı olacağız 24
- Sahte diplomayla “Kanunsuzlar” 26
- Sosyal demokrat görünümünün altında
Kanunsuzlar'la işbirliği yaptılar 29
- Tayyipgiller'in idolu Abdülhamit kimdir? 30
- AKP'giller, kendileriyle aynı toptan kesme olduğu için
sahip çıkar Abdülhamit'e..... 40

• AKP'giller'in ikinci idolü Necip Fazıl Kısakürek kimdir peki?	41
• Osmanlı'da Şeyhülislam'dan utanç fetvaları.....	47
• Gerici ve yobazların din kisvesi altında ettikleri	49
• AKP'giller aynı ruhiyatta oldukları için Osmanlı Şeriat Hukukuna özenir	50
• ABD-AB Emperyalistlerinin ısıtıp ortaya sürdüğü Pontus Rum konusu üzerine	50
• Ermeni Meselesi'ne de kısa bir bakış.....	52
• Kurtuluş Savaşı'mız Emperyalistlerin maşası Yunan ve Ermeni işgaline karşı da başkaldırıdır	55
• AKP'giller - FETÖ ortaklığı ve 15 Temmuz üzerine	58
• Basında demokrat görünüp arkadan vuranlar	63

Hüzün Kongreleri...

Partimizin on dört yılının değerlendirilmesi

Hepiniz oturmaktan yoruldunuz, arkadaşlar. Aslında, ne kadar yorgunsunuz, ne kadar dikkatli dinleyebileceksiniz doğal olarak endişeliyim bu konuda. Çünkü kaç oldu saat?

Bir Dinleyici: 15.00.

15.00'e kadar oturmak yorar insanı. Bir iş yapmadan oturmak özellikle. Çalışmaktan daha çok yorar insanı. Neyse, artık olan oldu...

Arkadaşların da söylediği gibi, daha önce de belirttiğim gibi sevgi ve saygıdeğer yoldaşlar, böyle kongreler bana hüzünden başka bir şey vermiyor. Hani aslında formalite kongresi. Devlete karşı oluşmuş olan bir yasal mecburiyetten dolayı yapılan kongreler bunlar. O bakımdan da insanı mutlu edecek bir yanı yok.

Özellikle kadrolaşma bazında, kurulduğumuz tarihten bu yana geçen süreci gözden geçirirsek, ben geriye gittiğimiz tespitini yapıyorum.

On dört yılda kazancımız ne oldu?

Belli oranda kayıp oldu. Kitle bazında geliştik. Yatay bazda geliştik. Sesimizi yüzbinlerce insanımız, işçimiz, köylümüz, emekçimiz, aydınımız duydu. Bizi anladı. Bize saygı duyuyor, bize güveniyor. Ama kadro bazında, biz geriye gittik.

O bizi anlayan insanların da en ileri, en fedakâr, en bilinçli

kesimlerinin kadroya dönüşmesi belli bir güç görmelerine bağlı. Siyasette, **Stalin**'in de dâhice belirttiği gibi, güçler konuşur, tümenler konuşur. İnsanlar güce bakarlar. Ve bu doğal bir şeydir.

İnsan kazanamayacağı bir işle uğraşmaz günlük hayatında. Kaybedeceği bir işle hiç uğraşmaz. İnsanlar günlük hayatlarında son derece materyalisttirler, maddecidirler. Çıkarlarının peşinden giderler. Çünkü içgüdüsel olarak böyle programlanmıştır zihnimiz. Yani içgüdülerimiz bizi hayatta tutmaya çalışır öncelikle. Birinci önceliği budur içgüdülerimizin. Nasıl ki bir bebek bile; sıcak bir sobaya, çay bardağına, çaydanlığa elini değdiği anda hem çılgık atar yardım ister, hem de elini hızla oradan çeker ve uzaklaşırsa yetişkinlik hayatımızda da böyle davranırız. Bütün canlılar böyle davranır.

Kitlelerden kadro oluşturulması üzerine

O bakımdan insanlar; tamam ses iyi, doğru şeyler söylüyor-sun, güzel şeyler söylüyorsun, hepsi gerçeği yansıtıyor ama güç nerede? Ben buraya gelirim bir başarı elde edebilir miyim? Başarıya ulaşabilir miyiz? Bunun muhakemesini yapar insanlar. Öyle olunca da kadroya dönüşmüyor, o yüzbinlerce bizi izleyip, anlayıp, bize güvenen insanlar.

Bu neden kaynaklandı?

Bence üç sebebi var:

Bir; dünyanın bayır aşağı gitmekte oluşu.

Hani bayır aşağı gidiş durdu demiştik geçen yıllarda. İşte o zamanlar, **Venezuela'da Bolivarçı Hareket**, **Chavez** liderliğinde yükselişeydi. **Bolivya'da Morales** liderliğinde yükselişeydi. Aşağı yukarı tüm Latin Amerika'da Brezilya'dan Şili'sine kadar sosyal demokrat hareketler, ilerici hareketler gelişmekteydi, yükselişeydi ve iktidardaydı. O ilerici-devrimci rüzgâr, dünyanın bayır aşağı yuvarlanmasını, 1991'den bu yana yuvarlanmasını durdurmuştu. Ama ne yazık ki, o devrimci fırtına bilinçle yönlendirilemedi.

Devrimci fırtınalar sürgit esip durmaz. Tıpkı kasırgalar gibi, gelirler ve geçerler. Tıpkı şiddetli dolu yağmurları gibi, gelirler geçerler. Hayatta hiçbir şey aynı kalmaz çünkü.

İşte devrimci hareketler, devrimci partiler, bilinçleriyle ve kadrolarıyla o fırtınayı görüp, yakalayıp, devrim yönünde harekete geçirebilirlerse kitleleri, zafere ulaşırlar.

Usta buna ne diyor; **“Diyalektik Nedir? Nasıl Kullanılır? Ne Değildir?”**, adlı anıt eserinde?

“Momenti yakalamak” diyor. **“Anı görmek ve yakalamak”** diyor. **“Değerlendirmek”**, diyor. Onu yakalayamadınız mı, geçer gider o. Devrim bir 20 sene, 30 sene daha geriye atar.

1960’lı yılların sonundaki fırtınayı böyle kaybettik biz. Daha önceki bir konuşmamızda burada, değerlendirmiştik o konuyu. Kitapçık olarak da arkadaşlar yayımladılar. 1980’li yıllarda da kaybettik o devrimci fırtınaları.

Latin Amerika’dan esen sol rüzgârlar da esti geçti...

Latin Amerika’da esen bu sol rüzgârları bilinçle yönetecek devrimci bir parti ve ülke olmadığı için o fırtınalar da esti geçti. Ve emperyalizm tedbirini aldı. Çünkü o, dünya sistemini tutturmuş durumda. Uluslararası plandaki hâkimiyetinden kaynaklanan bir gücü var. O gücü, o bölgeye seferber etti ve o fırtınanın kökünü kazıdı. Küba da, ne yazık ki, yönlendiremedi doğru bir şekilde bu hareketleri.

Küba’da da, ne yazık ki, yerinde saymaktan kaynaklanan, bilinç bazında bir bulanıklaşma, bir heyecan körelmesi, bir bozulma, bir donuklaşma, bir matlaşma oluştu.

Ve bunun en somut örneğini, Obama’nın Küba açılımı sırasında yaşadık, gördük, tanık olduk buna. Obama geliyor, Raul yanı başında; Küba Halkına, Küba Devrimi’ne ve Küba’nın sosyalist ideolojisine çizikler atıyor. Onlar da dinliyorlar, Raul da dinliyor.

Fidel de o arada son makalesini yazdı. Tutarsızlıklarla dolu.

Artık Fidel düşünmekten kesilmiş.

Trump gelmeseydi, Küba bugün büyük felaketlerle yüz yüze gelmişti. Eğer o atılım, Amerika'nın yaptığı ve inisiyatifin tamamen ABD Emperyalistlerinde olduğu o atılım, o Küba açılımı devam etseydi, Küba ekonomisini tümüyle ABD emperyalist ekonomisine entegre edecekti. Ve küt diye, sırtüstü kündeğe getirecekti Küba'daki sosyalist iktidarı ve düzeni. Ama Trump'ın faşist bunaklığı onu durdurdu. Kavrayamadı o. Metafizik ve faşist bir ruha sahip olduğu için, Hitler gibi hata üstüne hata yapıyor.

İşte böyle bir yönlendirmeden de yoksun olunca Latin Amerika devrimcileri, bilinçleriyle hareket etmiyorlar, heyecanlarıyla hareket ediyorlar. Geçmiş, kulaktan dolma menkıbeleriyle hareket ediyorlar. Ben sanmıyorum ki, Lenin'in devrim öğretisi bilinçlice okunup kavranmış olsun, oralarda.

O yüzden o fırsat kaçtı ve emperyalistler yeniden saldırıya geçtiler. Dünya çapında saldırıya geçtiler. Latin Amerika'da saldırıya geçtiler biliyorsunuz. İşte Venezuela bile bugün artık kısıpaca alınmış durumda. Açıkta askeri işgalleri tartışıyorlar. Kendi ajanlarını devlet başkanı ilan ettirdiler. Parlamento Başkanı diye bilinen bir haini, Almanya'sından İngiltere'sine, Fransa'sından Amerika'sına, Kanada'sına kadar hepsi onu tanıyorlar.

Bir de bunların hukuktan, demokrasiden, insan haklarından anladıkları da bu yani...

Kısa süre önce seçim olmuş, Maduro bileğinin hakkıyla çoğunluğu sağlayarak, devlet başkanı seçilmiş. Sen nasıl gayrimişru bir isyankârı, Venezuela'nın meşru devlet başkanı olarak tanırsın?

Ama adamların hukuk filan umurunda değil ki...

Biz hep bunu söylüyoruz yıllardan bu yana ama hain burjuva, küçükburjuva düşünürleri, sahte sollar diyor ki; Batı; hukukun, demokrasinin beşiği.

Ya ne beşiği olacak... İşte durum meydanda...

Onlar insan soyunun başdüşmanları. Dünyayı, bugüne kadar

defalarca cehenneme çevirmiş emperyalist canavarlar.

Neyse konuyu fazla dağıtmadan asıl konumuza gelirse; demek ki birinci sebep, dünyanın bayır aşağı gidişidir.

Dünya, her zamankinden daha çok tek bir dünyadır artık. O bakımdan bu genel gidiş, tek tek her ülkeyi, her ülke insanını, halkını etkiliyor doğrudan. İnsanlarda, devrimci düşüncelere ve inançlara karşı bir umursamazlık oluşturuyor. Bir güvensizlik doğuruyor. Zayıf kişiliklerde döneklık doğuruyor. Birincil sebep bu, arkadaşlar.

Dünyada Sosyalizmin bayır aşağı gidişi Partimizi nasıl etkiledi?

Bu bayır aşağı gidiş bizi etkilemedi mi?

Etkiledi. Bizi de etkiledi.

Kadro bazında gelişmememizin birincil sebebi de yahut üç sebebinden biri de bu. Heyecan azalmasına yol açtı yoldaşlarımızda, kadrolarda. Bunu şahsen ben görüyorum. Pek çok arkadaşımız da görüyordur.

İkincisi; ülkedeki Parababaları iktidarının ve onların temsilcisi Tayyipgiller iktidarının Partimize karşı uyguladığı kanunsuz abluka. Seçim dışında bırakması Partimizi.

Her türlü yasayı ayaklar altına alarak, artık bir hukuk bürosuna dönüştürdüğü YSK aracılığıyla, Yargıtay aracılığıyla bizi seçim yarışının dışına attı. Seçim ortamının bize sunduğu kitlelere sesimizi duyurma olanağını elimizden aldı, kendi kanunlarını çiğneyerek. Bu da bazı yoldaşlarımızda tabii bir heyecan azalmasına yol açtı.

Eğer şu an bir seçime girebilseydik, bence yarım milyondan aşağı oy almazdık. Belki daha fazla alabilirdik. Marksist solun tartışmasız lideri olduğumuz tescil edilirdi. Dost da, düşman da bunu kabul etmeye mecbur kalırdı. Bu da bir heyecan dalgası yaratırdı yoldaşlarımızda. İşte bundan da yoksun bıraktı bizi.

Bir üçüncüsü de; kadrolarımızın genelliğinin heyecan yönünden geriye gitmeleri günbegün.

Yani bu öznel sebeptir. Öbürü düşman cepheden gelen dışımızdaki sebeplerdir. Düşman saldıracak onun görevi o. Saldırmazsa zaten düşman olmaz yahut biz yanlış yerdeyiz demektir. Sen doğru yerde savaşıyorsan düşman mutlaka saldıracak. Ama biz de bütün kapasitemizi devrimin önceliklerine ayırmadık. Genelliğimiz için söylüyorum. Öyle olunca yeni insanlar kazanamadık, yeni kadrolar çıkaramadık.

Kadrolarımızın kısa değerlendirmesi

Usta ile çalışmış olan eneski kuşak, o çelikleşmiş kuşak, sağlam kaldı. Ama onların da sayısı işte bir avuç. İşte Orhan Yoldaş'ı kaybettik bir yıl önce. İşte Mustafa Yoldaş çok ağır bir ameliyat geçirdi. Metin Yoldaş hakeza...

Yani yetersiz kaldı bu bir avuç insanın mücadelesi de yol açmaya, ablukayı kırmaya.

Ondan sonra gelen ikinci kuşak yani Usta'dan sonraki 1970'den sonra gelen kuşaklar...

Onlarda da artık bir ihtiyarlanma, yaşlanma doğal olarak, yılların getirdiği bir yıpranma ortaya çıktı. İşte Zeki Yoldaş baypaslı. Kalbi yine bir sorun çıkardı. Haftaya yeniden hastaneye gidecek. Ve hepsinin aşağı yukarı sağlık sorunları var. Yani doğanın mevcut şartları, kanunları gereği onlar da biyolojik olarak enerjilerinin azaldığı bir sürece girdiler.

Gençlerimiz ise; 12 Mart, 12 Eylül yıllarının o devrimci kasırgalarını hiç yaşayıp bilmedikleri için, tanımadıkları için, o ruha sahip olamadılar, olmadılar. Böyle bir kişilik oluşturmadılar.

Belki Başkan ağır konuşuyor diye düşünebilir arkadaşlarımız ama daha önce de defalarca belirttim. Ben bir fabrikada aylarca çalışacağım, bir işçi getiremeyeceğim buralara. Bunu ben asla kabul etmem... Bir okulda çalışacağım, bir işyerinde çalışacağım getiremeyeceğim, insanları ikna edemeyeceğim. Kabul etmem

bunu. Hangi meslekten olursam olayım, kabul etmem...

İşte en son duruşmamızda Avukat arkadaşlar ve izleyen arkadaşlar gördü. Mübaşir kız baştan sona beni başıyla tasdik etti. Gayri ihtiyari tasdik etti. O denli kalplerimiz aynı frekansta atmaya başladı ki, benim her söylediğimi mütebessim bir yüz ifadesiyle başıyla tasdik etti. Yani onun gönlünü kazandık biz. Yani böyle anlattığımız takdirde, günlük çalışma biriminizde size ikna olmayacak insan yok demek, benim kabul edemeyeceğim bir şey.

Ben bunu neye bağlarım?

“Arkadaş darılma; sizde heyecan yok, ondan etkileyemiyorsunuz.”, derim.

Heyecan olan insan her yerde aynı şekilde konuşur. Poliste de aynı şekilde konuşur, mahkemede de aynı şekilde konuşur.

Konuşulur mu?

Konuşulur. İşyerinde haydi haydi konuşulur...

İşte yeni kuşaklar o fırtınaları yaşamadıkları için onu benimseyip göremediler, örnek alamadılar. Kişiliklerini ve ruhiyatlarını ona uygun şekilde oluşturamadılar.

İşte bir gözüm okumaya katılmıyor. Sol gözüm. Retinada sorun var; perde oluşmuş, zar oluşmuş amca üzerinde, diyorlar doktorlar.

Öbürüyle senkronize mi, denilir Muteber?

Muteber Yoldaş: Evet.

Nurullah Ankut Yoldaş: Olmuyor. Ve sağ gözümle okuyorum.

Ama okumadan da duramıyorsun ki. Yaşamının anlamı olmaz. O kapanıncaya kadar da okuyacağız. Mücadele edeceğiz... Ama işte bu hayat böyle. Ve insanlar böyle...

Dünya devrim mücadelelerinde de zaman zaman geriye gidişler yaşanmıştır

Bu sırf bize özgü bir şey değil. 1905 Devrimi yenilgiyle sonuçlandı biliyorsunuz Rusya’da. 1905’ten, hatırladığıma göre, 1912’ye kadar gericilik yılları hüküm sürdü. Ve o dönemi nasıl anlatıyor Lenin: Sadece aydınlar değil, işçiler de kitleler halinde partiden istifa edip uzaklaşıyorlardı, diyor. Demek ki, gericilik yılları insanda böylesine bir savrulma ve tahribata sebep oluyor. İşte dediğimiz gibi, insan türü tüm diğer canlılar gibi maddi çıkarlarına odaklı yaşadığı için gericilik yılları insanlarda umutsuzluk yaratıyor. Yani kaybedeceğim bir davanın peşinden koşmayayım, diyor insanlar, kopuyorlar, ayrılıyorlar. Ama 1912’den sonra yeniden devrimci yükseliş dalgaları geldi ve kitleler yeniden (çünkü doğru bir önderlik de var) şahlandı. Yani bu böyle oldu, arkadaşlar.

İşte görüyorsunuz Usta’mızın anlattığı **“Partili Olmak Nedir?”**, özsözünü. Bunu boşuna levha olsun diye asmadık oraya. Bir estetik aksesuar olsun diye de asmadık. Okuyup onun ruhunu kavrayacağız.

Partili olmak odur! Devrimci olmak odur!

İşte onu okuyalım ve muhakemesini yapalım; Biz gerçekten o muyuz?

İşte genelimiz o değil. Orada tarif edilen Partili değil...

Yoksa hayatımızın, yaşamamızın biricik amacı ve anlamı, davanın sorunları olur böyle bir partili için. Diğer her şey ikincil, üçüncül, beşincil meseleler olur.

Evet, arkadaşlar, işte bu sebeplerden dolayı bu hüznülü kongreleri yapıyoruz. Bu acı olayları ve yılları yaşıyoruz.

Eğer tüm arkadaşlar oradaki gibi bir devrimci olsa, her şey vız gelir!.. Böyle devrimciye her şey vız gelir!..

12 Eylül öncesi verilen mücadele kelle koltukta verilen bir mücadeleydi

Bakın, 12 Eylül öncesi, 12 Mart öncesi sokağa çıktınız mı, akşam eve sağ dönebileceğinizin garantisi yoktu. Yani sokağa, kelle koltuğa alıp çıkmak mecburiyetinde kalıyordunuz. Bu, devrimcinin doğal yaşamı ve seçeneğiydi. Aşağı yukarı her gün 1, 3, 5, 10, 20 hatta 100, 110 devrimci, demokrat, halktan insanımız katlediliyordu Kontrgerilla'nın yönetiminde olduğu, devletle iç içe geçmiş MHP'li faşist güçler tarafından. İşte bu katliamları, o günleri yaşayan arkadaşlar çok iyi bilir değil mi?

Maraş Katliamı... Genç yaşlı, çocuk, kundaktaki bebe, kadın ayırt etmeden 111 insanı katlettiler. **Çorum Katliamı, Sivas Katliamı, Şentepe Katliamı, Bahçelievler Katliamı...** 7 TİP'li değil mi? **Balgat Katliamı.** Evet... **Beyazıt, 16 Mart Katliamı. 1 Mayıs 1977 Katliamı.** 34 işçi kardeşimiz katledildi. Ki hareketimiz o gün meydandaydı.

Ama buna rağmen, bunların hiçbiri umurumuzda değildi. Bunlar, gençlerin devrimci hareketlere akın akın girmesine engel oluşturmuyordu. Tam tersine, daha yoğun bir şekilde insanlar devrimci hareketlere katılıyordu. Ve devrimciliği de o şartlarda ve onları kabullenerek benimsediğiniz için bunların hiçbiri sizi zerre miktarda etkilemiyordu. Korkutmuyordu. O zaman doğallıkla hayatınızın birincil önceliği devrimci kavga oluyordu.

Çünkü var olup olmamanız, hayatta kalıp kalmamanız; o zamanın başarısına ve zaferine bağlı durumdaydı.

Oysa şimdi, Partiye geliyorum, demirbaşlar var. Bazen takılıyorum İl Yöneticisi Arkadaşlara; ben partinin adını değiştirmeyi teklif edeceğim, diyorum.

Neden Amca? diyor Pınar.

Halkın Demirbaşlar Partisi olsun diye teklif edeceğim, diyorum. Çünkü sadece demirbaşlar var. Yani yeni kimse ne geliyor, ne gidiyor. O zaman daha uygun olur mevcut duruma, diyorum.

Yani artık insanlara partide vakit geçirmek bile ağır geliyor.

Dışarı; kafeler, sahiller yahut ne bileyim başka yerler, oralarda zaman öldürmek daha hoşlarına gidiyor.

Neyse arkadaşlar, bu tatsız konuyu geçelim isterseniz...

Ama bizim ruhiyatımız böyle oluştu. Başka türlü yaşayamayız. Hatta nefes alamayız. Devrimci kavgadan uzak kaldık mı, soluk alamayız. Bir ömür, parantez içinde geçmiş hayatımız. Bundan sonra kişicil zevkler peşinde mi koşacağız? Mal mülk peşinde mi koşacağız? Utanç verici bir küçülme olmaz mı bu bizim için?

Olur. Son soluğumuzu verene kadar, devrimci harekete 1967’de ilk adımımızı attığımızda ne isek öyle kalacağız.

Usta’mız da son soluğunu verene kadar devrimci kavganın hep içindeydi

Usta’mız da öyle olmuş mu?

Öyle olmuş.

Bakın, ağır kanser kanamaları içinde, acılar içinde kıvranıyor. Dost bildiği herkes ihanet etmiş. Ömür boyu güvendiği, dağ gibi güvendiği ve savunduğu koca Sosyalist Kamp, Sovyetler Birliği başta gelmek üzere, onu hasım ilan etmiş. Düşünün o insanın yaşadığı acıları o anda bir.

Ama buna rağmen onlarla hesaplaşıyor değil mi?

“**Brejnev’e Mektup**”u, ölmeden on bir gün önce mi yazmış yanlıştır hatırlamıyorsam. Hesaplaşmaya devam ediyor yani. Bir taraftan sondalarla kan işiyor, bir taraftan adım atacak dermanı yok, kolunu kaldıracak dermanı yok ama bir tahta kontrplak parçası üzerinde hesaplaşmaya ve mücadeleye devam ediyor. Bize o anda bile teorik bir hazine bırakıyor. İşte “**Yol Anıları**”.

Halil Arabulan Yoldaş: 12 Mart’la da hesaplaşıyor.

Nurullah Ankut Yoldaş: 12 Mart’la da hesaplaşıyor tabii. Tabii hesaplaşıyor... Faşist cuntacılarla, ABD-AB Emperyalistleriyle de hesaplaşıyor. Sıkıyönetim mahkemeleriyle de hesap-

laşıyor.

Evet, arkadaşlar, yani demek ki, zaaflarımızın başında gelen bu durum, bu ağır yara. Bunu da aşmaya mecburuz. Aşmak zorundayız. Ya gerçek devrimci kalacağız; ya da kopup gideceğiz. Düzene karışacağız. Ki kopup düzene karışanlar var.

HKP dışında gerçek sol kalmadı

Bizim dışımızda gerçek sol da kalmamış. İki kara delik olarak, yani sönmüş yıldızlar var ya uzayda, aynen onların gücünde ve tahribatında, tahribat yapma potansiyelinde, enerjisinde iki kara delik olarak tanımladığımız **Sorosdaroğlu Kemal** efendinin **Yeni CHP'si** ile **Amerikancı Burjuva Kürt Hareketinin PKK'si-HDP'si-YPG'si**, bütün bu solu yuttu, götürdü gitti... Yok etti.

Onlarda bir bilinç yoktu. Devrimci bir bilinç yoktu. Teori yoktu. İdeoloji yoktu. Öyle olunca kolayca kafakola alındılar. Yuvarlanıp, savrulup gittiler. Şimdi sadece adları var. Bir de hikâyeleri var geçmişte değil mi?.. Bir maddi varlıkları yok artık. Bu iki kara deliğin eklentisi durumunda onlar.

Lenin Usta dâhice ne diyor?

İdeolojik olarak iflas etmiş bir hareketin pratikte var olma hakkı bitmiştir, diyor.

Teorileri iflas etti. Teori kayıçıkları yaşamın sert kayalarına çarparak paramparça oldu. Battılar onlar. Ne teorileri kaldı, ne kendileri.

Ama biz hep var olmaya devam edeceğiz. Çünkü biricik devrimci teoriye biz sahibiz. Her bakımdan gerçek devrimci Önder, Usta'ya biz sahibiz. Marksizmin-Leninizmin bütün devrimci hazinelerini sadece biz geliştirip özümledik. Ve Devrim yolunu ortaya koyduk ve o yolda yürüyoruz. Bizi hiçbir güç asla yok edemez.

Bugün bizim dışımızda ABD ve AB Emperyalist haydutlarına karşı çıkan var mı?

Yok.

Sevrci Sahte Sol'un, kimisi bu emperyalist, insan soyunun başdüşmanları hakkında, nötr bir tutum içinde, öyle gösteriyor kendini; kimisi de açıktan yandaşı.

Bir Yoldaş: Maaşını oradan alıyor.

Nurullah Ankut Yoldaş: Hepsinin maaşını oradan alması olası olmaz tabii ama, onun ajanları tarafından, onun hâkimiyetindeki hareket tarafından yönlendiriliyor. Onun etki kapsamı içinde. Bir kısmı da işte TİP milletvekili denenler gibi, şu anda. İşte eski EMEP vs. milletvekili denenler gibi, Meclise sokuluyor, onlar tarafından mamalanıyor filan yani. Kimisi de CHP tarafında mamalanıyor, Meclise sokuluyor. Birçoğu eski dönem Sorosdaroğlu Kemal efendinin yandaşları, yeni yandaşları. Eski sosyalizm döneği.

Namuslu her insan

ABD Emperyalizmine karşı olmak zorundadır

Oysa bugün eğer bir insan namusluysa ve devrimcilik iddiasındaysa, kesinkes insan soyunun bu başdüşmanı emperyalist haydut devlete ve bloğa karşı savaşmak zorunda. Onlara yandaş ya da onlara hayırhah bir tutum içindeyseniz, devrimciliğiniz sahtekârlıktan başka hiçbir anlama gelmez. İşte adam Ortadoğu'da 10 milyon insanı katletti geçti. Şimdi buna karşı çıkmayacak mıyız?

İşte Latin Amerika'ya müdahale ederim, diyor. Dünya benden sorulur, diyor.

Arap ülkelerinin tümünü o yönlendirmiyor mu?

Birkaçı dışında tabii...

İşte **Suriye'de Beşşar Esad** liderliği ona uymadığı için, ülkesini cehenneme çevirdi. **Libya'da Kaddafi** onun emirlerine uymadığı için, hem kendisini linç ettirdi hem de ülkesini cehenneme çevirdi. **Irak'ta Saddam'ı** kesinkes teslim olmadığı için astı.

“**Başkanı Sorgulamak**” diye bir CIA ajanının, analistinin kitabı var. Adını unuttum. Neydi İlhami, hatırlayabilir misin?

İlhami Yoldaş: Hoca’m anımsayamadım.

Nurullah Ankut Yoldaş: Anımsayamadım ben de. Artık...

İlhami Yoldaş: Felix Greene sanırım.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet, Felix Greene herhalde. CIA analisti olarak kendisini takdim ediyor, tanımlıyor. Saddam’la ilk görüşmeyi Amerika adına yapan resmi ajan, arkadaşlar. O da anlatıyor. Donald Rumsfeld geliyor. Mektup yazıyor Saddam’a. Anlaşma mektubu. Saddam tutuklu. Diyor ki: Bu konular üzerinde anlaşsaks seni kurtarabiliriz...

Bir Yoldaş: John Nixon.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet, İlhami yanlış hatırlamışız. **John Nixon**, evet.

John Nixon tutukevinde, cezaevinde ya da zindanda diyelim, Saddam’a bu mektubu uzatıyor. Bu, Amerikan devleti tarafından gönderildi, anlaşsaks kurtulursun, diyor. Saddam kesinlikle reddediyor mektubu almayı. Bırakalım okuyup anlaşmayı, mektubu almayı bile reddediyor. “La! La!” diyor.

Yani Türkçesiyle söylersek; “Hayır! Hayır!”, diyor. “La!”, diyor Saddam. Ve herif mektubu alıp cebine koymak zorunda kalıyor. Ve açıktan, Donald Rumsfeld sonra bir ziyaret de yapıyor. Basına yansıdı. “Irak’taki direnişi durdur, öyle bir çağrıda bulun, seni istediğin Arap ülkesine gönderelim.”, diyor. “Karşınızda vatanını ve milletini satacak bir insan yok!”, diyor Saddam. “Ki-minle konuştuğunuzun farkına varın, uyarırım sizi!”, diyor.

Öyle olunca ne oldu?

İpe götürüldü!

Saddam’ın asıldığı günün hemen ertesi günlerde Öcalan’ın bir açıklaması oldu. Bazı arkadaşların hatırladığıdır. Aynen kurduğu cümle şu, cümleler: Saddam kaba direniş yaptı, diyor. Bana da öyle davran diye teklif edenler oldu ama ben o oyuna gelmedim,

diyor. Yani işbirliğine girdim TC ile, diyor.

O zaman biliyorsunuz, Mustafa Kemal'in milliyetçiliğine fanlan övgüler düzüyor. Yani o, ırka dayanan bir milliyetçilik değil, kültürel bir milliyetçiliktir, onu anlamamız lazım, diye Kemalist oldu birkaç yıl boyunca.

Yani demek istediğim arkadaşlar, eğer ABD haydudunun dünyada yapıp ettiklerine karşı çıkmazsak, bırakalım devrimciliği, gerçek anlamda insan bile olamayız.

Çünkü insan demek; vicdan ve ahlâk demektir.

Eğer vicdana ve ahlâka sahipsensiz, bu zulme karşı olacaksınız. Zaten onlar emreder; o vicdani ve ahlâki değerler sisteminiz size emreder bunu, böyle davranmayı. Onu yapamıyorsanız insan değilsiniz. Sureta insansınız, içiniz boş, robot gibi. Yani Kabuk insan ya da.

İşte insan olmak da kolay değil, devrimci olmak da kolay değil. Sıradan işler değil bunlar...

ABD'ye karşı olmak yetmez onun yerli işbirlikçilerine de karşı olacağız

Tabî sadece bu haydut ABD ve AB'ye karşı olmakla yetinmeyeceğiz. Bir de neye karşı olacağız?

Onların bölgemizdeki ve ülkemizdeki işbirlikçilerine karşı olacağız. Aynı düşmanlıkla, aynı kararlılıkla... İşte bunu da sadece biz yapıyoruz, arkadaşlar.

Bunu yaparsanız bu size neyi emreder?

Onların mahkeme salonlarında bile; hayır ben savunma yapmıyorum. Ben burada, ABD yapımı ve işbirlikçisi hain Tayyipgiller iktidarının ihanetlerini, vurgunlarını ve zulümlerini yargılamak için bulunuyorum, demeyi emreder.

(Alkışlar...)

Bu savunma için de suç duyurusunda bulundu ya Hâkim, yeni dava açıldı. Dün Savcının iddianamesi gelmiş Haznedar'a. Ço-

cuklar resmini çekip göndermişler. Bu ibareyle başlıyor, daha da devam ediyor.

Ee, nesi yanlış bunun, diyeceğiz. Ben buraya da savunma yapmak için gelmedim. Aynı şeyi yapmak için geldim. Tayyipgiller iktidarını yargılamak için geldim, diyeceğiz. Sen de suç duyurusunda bulun. Ona da dava açılsın. O da kabulümüz, diyeceğiz.

Tayyipgiller siyaset sahnesine çıktıkları anda bunları nasıl tanımladık, arkadaşlar?

Bunlar kanuni bir siyasi parti değil. Bunlar çıkar amaçlı mafyatik bir Ortaçağcı örgüt. Bir suç örgütü, ABD yapımı bir suç örgütü, dedik.

İşte bize en karşı olanlar bile, yavaş yavaş bunların kanunsuz bir örgüt olduğunu kabul etmeye başladılar, özellikle 31 Mart seçimlerinden sonra.

Yahu, insanları ahmağın da ötesinde eşek yerine koydular be! Bir zarf içinde dört tane pusula, üçü geçerli biri geçersiz.

Niye?

Çünkü o birinde Tayyip kaybetti, öbürlerinde kazandı, ondan geçersiz.

E, bunun neresi kanun, neresi hukuk?

E, yersen böyle. Bizimki yersen lokantası, diyor adam.

Buna da kem küm ederek de olsa karşı çıktılar ama açıktan bizim düzeyimizde karşı çıkan var mı?

Yok.

Buna eşekler bile güler yahu. Bir zarftaki üç pusula geçerli, biri geçersiz.

Niye?

Sandık Kurulu görevlilerinin bazıları devlet memuru değilmiş.

E, onları da sen atadın. Ne seçmenin zerre miktarda rolü var bunda ne de CHP'li adayın. Sen atadın, sen belirledin onları da. Kaldı ki kaç seçimdir o işler de öyle yapılmıyormuş...

Bir Yoldaş: Şimdi gene atıyor.

Nurullah Ankut Yoldaş: E, yine atadı. Yine atadı...

Sahte diplomayla “Kanunsuzlar”

Ama dedik ya, adamın derdi kanun manun değil. Kanun yok yani.

O bakımdan 15 Temmuz sonrası yazdığımız üç kitabın başlığı ne?
“Kanunsuzlar.”

Kanun tanımaz bunlar, yok kanunları.

Kanun, çete reisinin ağzından, iki dudağı arasından çıkacak buyruklardır. Başka kanunları yok bunların. Üstelik kendisi de milleti kandırarak “ben cumhurbaşkanıyım” diye yediriyor, satıyor kendini.

Biz ne diyoruz bunların mahkemelerine?

Cumhurbaşkanı demek; suç işlemektir. Suça ve suçluya ortak olmak demektir.

Eğer tüm kendini sol olarak adlandıranlar bunu diyebilseydi, Tayyip belki de yerinde duramazdı. Ama hâlâ onların jargonu; cumhurbaşkanı, sayın cumhurbaşkanı vs.

Yani gördüğümüz gibi insanlarda, namuslu geçinenlerde de namus bütün değil. Cesaret yok, tutarlılık yok.

E, iyi o zaman herkes sahte diplomayla istediği mesleği yapsın. Muteber’in yanına gelsin Cerrah olsun. Metin’in, Sait’in yanına gitsin Avukat olsun. Yargıç olsun, sahte diplomayla. Onlara niye karşı çıkıyorsun? En tepedeki sahte diplomayla 82 milyonu ahmak yerine koyuyorsa e, bırak bu insanlar da yapsın istediği mesleği. Herkes kafasına göre meslek sahibi olsun. Kaldı ki, bu diplomaları ayarlayanlar da var. Tayyip’inkinden daha düzgün bir şekilde yani. Belli olmaz şekilde yapıp onu becerenler de var dijital ortamda.

On küsur yıl Artvin’de Acil Doktorluğu yapmış bir sahte doktor. On küsur yıl... Onda da bir hasta uyanıyor. Verdiği ilaçları eczacıya götürüyor. Eczacı diyor ki, tanıdık eczacı da, oranın insanı, senin rahatsızlığın ne? Bu. Verdiği ilaçlar ne? Bu. Hiç ilgisi yok. Burada bir anormallik var. Yani bu rahatsızlığa bu ilaçlar ol-

maz. Bu doktorda bir şey var. Bir durum var, diyor. Şikâyet filan, bir araştırılıyor ki sahteliği meydana çıkıyor. Eczacı uyanmasa adam belki oradan emekli olacak...

Ama bu, milleti eşek yerine koya koya devranını sürdürüyor. Saray üstüne saray yaptırıyor. İşte dünün haberi idi; Atatürk Orman Çiftliği'ne de sığmıyor yeni eklentiler yapıyormuş. Sığamıyor adam. Okluk'taki yeni yazlık saraya sığmıyor. Onu da genişletiyor. Bilmem kaç bin ağaç daha kesecekmiş.

Bir Yoldaş: Yıkıp yeniden yapacak.

Nurullah Ankut Yoldaş: Yıkıp yeniden yapacak. Evet. Yıkıp yeniden yapacak.

Yahu Kaçak Saray'ın bile maliyeti belli değil. Kendi açıkladıkları; 1,3 milyar lira. Ama bazı AKP'liler, 3 milyar liraya mal oldu, diyor. Bazıları aslında maliyeti 5 milyarı bile geçti, diyorlar.

Yahu bu devlette bir Sayıştay var. Bu işlerin hesabını kitabını yapan maliyesi var, denetimini yapan. E, ama işliyor mu buna?

İşlemiyor. Hiçbir şey belli değil tabii.

Köprülerin maliyeti belli mi?

Belli değil.

Belediyeler, işte habire yeni vurgunları çıkıyor. Yani bunların yağmadan başka bir şeyi yok; yapıp ettikleri hep vurgun, hep küp doldurma. Bir ağacı 26.500 lira artı KDV'ye nasıl alır insanlar yahu?

Bir Yoldaş: Ve 2016'dan bu yana da depoda tutuyorlar.

Nurullah Ankut Yoldaş: Depoda tutuyor. Yani ihtiyaç da yok böyle bir şeye. 2016'nın fiyatıyla bu. E, bu adam hâlâ iktidarda. Bir liralık fidanı dokuz liraya alıyor...

Daha bunlar ortaya çıkanlar. Özellikle, hani amiyane deyimle "turpun büyüğü heybede", derler ya; turpun büyüğü İstanbul'da. Türkiye bütçesi gibi bütçesi var. Asıl vurgunun büyüğü orada meydana çıkacak. O yüzden zaten böyle çabalıyor. Ne yapıp edeyim onu elden kaçırmayayım, diyor. Bir de dijital verileri

İstanbul Belediyesi hemen bloke etti. Bak vermediler İmamoğlu'na. Anında Tayyipçiler mahkemeye başvuruyor, Danıştay'a. Anında, jet hızıyla karar çıkıyor. Yürütmeyi Durdurma çıkıyor, jet hızıyla.

Niye?

Oradaki bir sürü belgelerin hepsi ele geçmiş olacak.

Sait Yoldaş: İSPARK'ın bütün kayıtlarını sildiler, diyorlar.

Nurullah Ankut Yoldaş: Sildiler. Evet sildiler. Ha bire günlere kayıt sildiler bir de Sait.

Yani işte bütün bunlar neyi gösteriyor?

Bunların mafyatik bir çete olduğunu gösteriyor. Açık bu, net. Yüzde yüz kesinliğe sahip.

Ve insanları dinle aldatıyorlar. Başka da bir silahları yok. Din afyonu. Onu yedi mi insan, ağır kanser hastalarına verilen morfin bile onun yanında aspirin gibi kalır, Muteber. Bu din afyonu o kadar uyutucu ve zihni tahrip edici, çökertici bir afyon ki... İşte "**Kırklar**" Dergâhı'nın yeni kitabı çıkmış. Sait; okudum, dedi. Okuyacaksınız Badeci Şeyhin marifetlerini. İnsanlar ne hale geliyor yahu.

Bir Yoldaş: Nihat Genç, ODATV'de onlarla ilgili yazı yazdı.

Nurullah Ankut Yoldaş: Ne hale geliyor insanlar, arkadaşlar. Bunlar bu işte. Ne yapacaksınız...

YSK'yi de artık bir suç örgütü haline dönüştürdüler.

Ne zamandan bu yana?

2002'den beri. Amerikan Büyükelçisi ziyaret etti. Ondan sonra iş bitti. Tufan Algan'dı değil mi Başkan?

Yoldaşlar: Evet.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet. Tayyip'i kanunsuzluklarla sarmalayarak...

Sait Kıran Yoldaş: Sözde sosyal demokrat.

Nurullah Ankut Yoldaş: He... Tayyip'i Meclise ve Başbakanlığa getirdiler.

Bunda da en büyük aktörlerden biri Baykal hainiydi. Ben, ölmesin sürünsün, diyorum. Onda da utanmanın, arlanmanın, onun zerresi yok. Zerresi yok...

Sosyal demokrat görünüşlerinin altında Kanunsuzlar'la işbirliği yaptılar

Boğaz'da bir toplantı yapıyorlar. Üç saatlik bir toplantı. Bunu **Sabahattin Önkibar** da yazdı, yazıyor burada: “**İmamlar ve Haramiler Medyası**” adlı kitabında. Anlaşıyorlar. Erdoğan Başbakan olacak, Baykal da Cumhurbaşkanı olacak. Bu devran da sürüp gidecek böyle.

Bir Dinleyici: Baykal kendisi açıkladı: Beni kandırdılar, diyor.

Nurullah Ankut Yoldaş: Başka türlü açıklıyor. Bu konuda anlaşmadık, diyor; demokrasinin gereğini yaptım, diyor.

Sorosçu Kemal de aynı şeyleri dedi. Demokrasinin gereğini yaptık, dedi.

Ulan ne demokrasisi ya... Sen anayasayı manayasayı değiştirdin, bir suç örgütü liderini meşrulaştırdın ve Meclise soktun. Milletın başına bela ettin. Yani işte bunu da hâlâ seçiyor CHP'li-ler.

O bakımdan ben bunlara çok mesafeliyim, uzağım yani. İnsan denmez bunların yüzde 99'una da. Yahu o zavallı kadını, evli kadını, on yıl kullanıyor, on yıl. Ve CHP yönetiminden herkes biliyordu bu işi, diyorlar. Onlar da pezo. O pezolara sormak lazım, bu puştı Meclise sokuyorsunuz da, o zavallı kadını niye sokmuyorsunuz, madem? Hepiniz birer boynuz takın, sokun onu da Meclise.

Bizim yetiştığımız çevre mi diyelim, ailemizden gördüğümüz ahlâki, vicdani ve namusa ilişkin değerler mi diyelim, evli bir kadına yan bakana puştöğlan denir bizim orada. Ve herkes nefret eder ondan. Ne olursa olsun... Ama bekârmış kendisi, ilişkisi de bekârmış; yani bekâr kadınlarla da düşer kalkarmış, onlara

belli ölçüde müsamaha gösterilir. Çapkın denir, zampara denir, bilmem ne denir... Ama evli bir kadına yan baktığın anda, adın Puštoğlandır. Artık o mahallede de herkes yüzüne tükürür. Evlere de sokulmaz, selam da verilmez ona.

Bir Kadın Yoldaş: O değerler de bitti artık.

Nurullah Ankut Yoldaş: O değerleri de bitirdiler. Evet Amcacığım, o değerleri de bitirdiler. Yani böyle bir adam bu Baykal denen adam da...

Yani en çok neye üzüldüm bir de biliyor musunuz, arkadaşlar?

Geçenlerde bu tekerlekli sandalyeyle Meclise geldi ya, yemin etti. Karısı olacak kadıncağız da dinleyici sıralarından oturmuş ağlıyor yahu, sevinç gözyaşı döküyor güya. Nasıl kahroldum... Nasıl kahroldum... Bre zavallı kadın, o seni ne hale düşürdü. Geliyor bir de yemin etmeye, yeniden Meclise... Ulan ömrü orada geçti onun. O sıfatı yeniden kazandı diye sevinç gözyaşı döküyor. Ama kadınlık onuru yokmuş demek ki... Kadınlık onuru yokmuş onda da.

Evet. Olsa zaten o anda tepki gösterirdi. Neyse arkadaşlar...

Evet. Şimdi arkadaşlar, vaktimiz de geçiyor, sizler de yorgunsunuz. Bazı arkadaşlar da uyukluyor. Onları da görüyorum.

(Gülüşmeler...)

Tek gözle de olsa görüyoruz onları da.

(Gülüşmeler...)

Gerçi öbür gözümde o kadarını görür. Okumaya katılmaz da uyuyanı görür yani.

(Gülüşmeler...)

Tayyipgiller'in idolü Abdülhamit kimdir?

Şimdi bunların idolleri var değil mi, Tayyipgiller'in? Nedir geçmişe dönük en büyük idolleri?

Bir Yoldaş: Abdülhamit.

Nurullah Ankut Yoldaş: Abdülhamit değil mi? Abdülhamit, arkadaşlar.

Şimdi Abdülhamit neymiş, kimmiş, şuradan **Naim Babüroğlu** diye bir eski asker, Denizci, Tuğgeneral mi olacak? Hatırladığım kadarıyla evet. O aktarmış buraya. Genelde **“70’lik Bir Subayın Anıları”**ndan aktarıyor. Aktarmalar yapmıştım daha önce bu kitaptan, hatırlarsınız. **Rahmi Apak** diye.

Sait Kiran Yoldaş: “Ermeni Meselesi Üzerine”.

Nurullah Ankut Yoldaş: Ermeni Meselesi Üzerine. Doğru hatırladın Sait. Yani Balkan Savaşı’ndan, Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı’na, Kurtuluş Savaşı’na katılmış bir subayın anılarından. Anılarını yazmıştı. Türk Tarih Kurumu kitaplarından çıkmıştı da aktarmalar yapmıştım ben.

Şimdi bu da, Babüroğlu da, oradan aktarmalar yapıyor. Yani güzel yerinden koymuş. O yüzden bunun da hakkını yemeyelim, buradan okuyalım, dedim. Abdülhamit ne yapmış, neymiş yani kısaca şuradan...

Diksiyonum düzgün diyen ve sesim de gür diyen bir arkadaş, aday. Kendini öyle tanımlayan bir genç arkadaşımız varsa utanıp sıkılmasın. Ben de biraz çay içerek boğazımı ıslatayım...

Yoldaşlar: Sait okusun.

Nurullah Ankut Yoldaş: Daha genç bir arkadaş lazım yoldaşlar.

Tabii ya... Arkadaşların hemen aday olması gerekir.

Tane tane, sakın sakın okuyacaksın. Bir otur Amcam. Ayakta olma, otur. Ayakta olursan belki dalgalanır sesin.

“Osmanlı Devleti’nin Çöküşü ve Çağdaşlaşmaya Engel Olan Cehalet

“Rahmi Apak, İkinci Abdülhamit Dönemi’nde, Balkan ve Kurtuluş Savaşı’nda görev yapan bir subaydır. “70’lik Bir Subayın Anıları” kitabında, Balkan Savaşı sırasında yaşadığı bir olayı şöyle anlatıyordu:

“(...) Bir yerde, küçük bir sırt üstünde yedi sekiz subayın

daire şeklinde bir şeyler yaptıklarını gördüm, hayvandan inerek onların yanına sokulduk. Subaylardan birisi, Kur'an'ı ortasından bir iple bağlamış, bu ipe bir anahtar geçirmiş, mukaddes kitabı çeviriyor sonra bırakıyor. Yedi sekiz defa bükülmüş olan ip dolayısıyla bu defa geriye dönen ve sonra sağa sola ufak hareketler yapan Kur'an, nihayet kuzey istikametine durunca kitabı çeviren subay: 'İşte kitabın gösterdiği istikamet, bizim için hayırlı olacak istikamet burası, yani Loşna istikameti. Cavit Paşa'nın bulunduğu yer' dedi. Meğerse bu subaylar yarım saatten beri hangi istikamete gidilmesi gerektiğini tartışmışlar... Loşna'da Cavit Paşa'ya katılacak olurlarsa Sırlara teslim olacaklarını ve Sırların ise Türk askerine iyi davrandıklarını, hâlbuki Ordu Komutanı'nın emri gereğince Fiyeri'ye gidecek olurlarsa Yunanlıların Türk esirlerini öldürdüklerini tartışıp durmuşlar. Kur'an falına başvurmaya karar verilmiş. Sonuçta bu gruptan beş subay Kur'an falının gösterdiği istikamette (Ordu Komutanı'nın emrinin tersine) yola çıktılar,

Nurullah Ankut Yoldaş: Bir dakika Volkan Yoldaş. Yani bunlar eğitilmiş güya, subaylar, arkadaşlar. Sıradan er değil yani. Bu Kur'an faaliyeti istikamet belirleyenler. Yani eğitimin (askeri eğitim ki, en önde gelen eğitim o zamanlar) seviyesi, durumu bu... Evet.

"diğer iki subay da ordunun talimatına göre Fiyeri'ye gitmek üzere bize katıldılar... Çok şükür ne Yunanlılar ne de Sırlılar, Türk Ordusu'nun sığındığı bölgeye ilerleyemediler..."

"İşte, ordu komutanının emirlerini, savaşta bile yok sayan bu zihniyet, Balkan faciasını ve Osmanlı Devleti'nin sonunu böyle hazırladı. Orduda savaş kuralları ve harp sanatının yerini dini hükümlerin alması sonucu, Balkanlar elden çıkmış ve 600 yıllık Osmanlı Devleti yok olmuştü."

Nurullah Ankut Yoldaş: Bir dakika Volkan Yoldaş. Demek ki arkadaşlar, Batı kapitalizme geçmiş, modern ekonomiyi ve teknolojiyi yakalamış, ona uygun askeri tekniği oluşturmuş, askeri eğitim vermiş ve ordu oluşturmuş. Şimdi onun karşısında şu

ordunun başarılı olmasına imkân var mı? Evet yoldaş.

“Rahmi Apak, aynı kitapta şöyle diyordu:

“(...) 1905 yılında Balkanlar’da siyasi gerginliğin artması ve Bulgar komitacılarının da işi azıtmaları üzerine, Harp Okulu’nun bizim önümüzdeki son sınıfının acele sınavlar yapılarak, öğrenciler üç ay önce subay yapılmıştı... Bu yeni subaylar, zorla camiye gitmeyi ve zorla namaz kılmayı kabul etmediklerinden, biri tarafından padişaha ayaklanma diye jurnal edilmişti. Okullar Bakanı ve Tophane Mareşali ünlü Zeki Paşa koşarak okula geldi. Kısa bir sorgulamadan sonra subay olmuş üç öğrenciyi, üç bin arkadaşının önünde, kendi eliyle üniformalarını söküp subaylıktan atıldıklarını söyleyerek şöyle devam etti: ‘Efendiler, siz hepiniz adi ve fakir ailelerin evlatlarısınız. Padişahımız Efendimizin ekmeğini yiyerek burada okudunuz, subay oldunuz. Buna şükretmeyerek üstlerinize itaatsizlik etmişsiniz. Bunu padişahımız haber almış. Beni gönderdi ve size şu sözleri söylememi irade buyurdu: Efendimizin size hiç ihtiyacı yoktur. Sizin gibi binlercesini, vapurlara doldurarak denizin dibine dökebilir. Efendimize ancak sadık kullar gerekir, bunu böyle bilirsiniz. Padişahım çok yaşa’ dedi, döndü, gitti.”

Nurullah Ankut Yoldaş: Bir dakika Volkan Yoldaş. İşte Abdülhamit’in uygulaması. Subayları böyle yetiştiriyor işte. Namaz kılacak, camiye gidecek, padişahım çok yaşa, diyecek. Yoksa aynı kafa... Savaş sanatını öğretme diye bir şey yok. O konuda bir çaba, bir eğitim, bir sınav yok. Sadece ölçüt bu. E, şimdi bundan ordu olur mu, arkadaşlar? Olmaz. İşe Tayyip de aynen bunu oluşturuyor şimdi. Askeri okulları kapattı. Askeri hastaneleri kapattı. Harbiye’yi kapattı. Ne yaptı? Ortaçağcı...

Doğan Erkan Yoldaş: Türbanı serbest bıraktı.

Nurullah Ankut Yoldaş: Türbanı serbest bıraktı. Ondan sonra...

Bir Yoldaş: 6 aya indirdi.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet, altı aya indiriyor, arkadaşlar.

Bir akademi kurdu. Onun da başına Ortaçağcı birini getirdi. Evet, arkadaşlar.

“İşte, despotluğun mareşali, kendi zorba efendisinden, (Sultan II. Abdülhamid) aldığı emri böyle yerine getirdi.”

“Rahmi Apak’ın, Osmanlı Dönemi’ni yansıtan diğer bir anısı:

“Biz öğrenim gördüğümüz yıllarda, Padişah İkinci Sultan Hamit memlekette tam bir diktatör durumunda idi. Daha önce Sultan Abdülaziz’in tahttan indiği saltanat darbesinde, Harp Okulu da rol aldığından, Abdülhamit Harp Okulu’nu sıkı kontrol altında bulundururdu. Mesela; öğrencilerin ellerine verilen silahlar, mekanizmaları (atış yapacak parçalar) sökül-müş ve süngüsüz Martin Hanri tüfekleridir. Hâlbuki o zaman, Türk Ordusu Almanya’dan satın alınmış mavzer silahları ile donatılmıştı. Öğrenciler, tüfeklerin, cephanenin yüzünü bile görmezler. Tek bir mermi atmazlar, atış eğitimleri yapılmaz ve böylece bir tüfeğin nasıl patladığını hiç işitmeden, kıtalara askerleri yetiştirmek ve gerektiğinde düşmanla savaşmak için gönderilirler...”

Nurullah Ankut Yoldaş: İşte ordunun yetiştirilmesi bu, arkadaşlar. Bu... Yani orduda o an kullanılmakta olan mavzer silahını vermiyor. Eski demode silahı veriyor. Onun da mekanizmasını sökerek veriyor. Tek bir ateş ettirmeden, tek bir mermi patlattırmadan cepheye gönderiyor.

Böyle subay olur mu? Böyle eğitim olur mu? Şimdi bunun neresi örnek alınacak bir dönem? Neresi örnek alınacak bir padişah? Nesini örnek alacağız bu adamın? Ama bu neyi örnek alıyor? Ortaçağcılığını, din alıp satışını örnek alıyor. Evet yoldaş.

“Her gün beş vakit namaz kılmak zorunlu olduğundan, namaz kılmak için abdest almak da gerektiğinden, birçok öğrenci abdestsiz olarak camide yatıp kalkardı. Her akşam yoklama yapılır, borazanın bir ti... işareti ile üç bin kişi bir ağızdan ‘Padişahım çok yaşaaa’ diye bağırsa da bazıları ‘Padişahım başaşıaaa’ diye haykırmayı ihmal etmezlerdi (Tabii bu zorbalığa isyan eden de var. Namuslu insanlar da var. Yeter, diyor yani.

Evet. – N. Ankut Yoldaş.) ve *fazla gürültü arasında bu türlü bağırış belli olmazdı. Ders programında manevi destek verecek bir şey yoktu. Hatta Harp Tarihi bile okutulmazdı. Vatan, millet sözlerini söylemek yasaktı. Herkes Müslüman idi, Türklük bile dile getirilmezdi. Okul idaresinin dağıttığı Fransızca-Türkçe sözlükte, ‘patrie’ sözcüğünün karşılığı olan ‘vatan’ sözünün yazılmış olduğu saraya jurnal edilmiş ve bu sözlük toplatılarak kaldırılmıştı.”*

Nurullah Ankut Yoldaş: Görüyor musunuz, arkadaşlar. Yani toplumu ümmetçilik konağında tutmak için ulusal her türlü kavramı ve değeri yasak kılıyor.

“Padişahтан söz edilirken, ‘Tanrının yeryüzündeki gölgesi, Müslümanların Emiri ve Halifesi, Osmanlıların Padişahı’ denirdi.

“Türk polisi, bir yabancı vapura karasularımızda bile giremezdi. İstanbul’dan kaçmak isteyenler, bir canı bile olsa, bir yabancı vapura kapağı attığında hükümet bunu vapurdan alamazdı... Beyoğlu’nda dükkân ve mağazaların tabelaları Fransızca idi... Demiryollarında resmi dil Fransızca idi. İşte, kendi öz yurdumuzda gördüğümüz bu aşağılık manzara yüreğimizi yakıyordu... Hayret edilmesin, Sultan Abdülhamit devletin başında kaldığı sürece elektriği ve otomobili (günah diye) memlekete sokmadı... Telefonu da sokmadı, uzaklardan iç düşmanları birbirleriyle gizlice konuşup da ona kumpas kurmasınlar diye.

“Rahmi Apak, kitabının başka bir bölümünde şunları yazmıştı:

“İslam dininin önderleri olan ulema sınıfı ki, bunlara hoca denilirdi, medrese denilen ve camilerin bir köşesine eklenmiş olan taş, havasız, bakımsız okullardan yetişirdi. Bunların genel bilgileri hiç yoktu. Din ilmini Arap dili ile öğrenmeye çalışırlardı. 20 yıl medresede Arapça okudukları halde bir kelime Arapça konuşamazlardı. Bunlar askerlik ödevinden kaçmak için medreseye giderlerdi. Softalar askerlik yapmazdı... Halk, Bayram fitre paralarını bunlara verirdi.”

Nurullah Ankut Yoldaş: Bir dakika Yoldaş. Mustafa Kemal

Konya Sırçalı Medrese'yi ziyaret ediyor, Konya'ya geldiğinde. Konuşuyor öğrencilerle. Diyor ki:

“Ne yapıyorsunuz, nasıl yaşıyorsunuz? Askere gidip geldiniz...”

“Biz asker gitmeyiz.”, diyorlar.

“E, ne yapıyorsunuz burada diyor. Bakın gencecik, küçücük çocuklar cepheye koşuyor. Yaşlılar cepheye koşuyor. Siz burada yiyip içip beslenmişsiniz, erişkin insanlarsınız. Nasıl olur da gitmezsiniz...”

“E efendim bizi...”

“Hadi bakalım hepiniz cepheye!”, diyor

Hepsini cepheye gönderiyor. İşte durum bu. Yani askerden kaçmak için. Miskinler tekkesi; ye, iç, yat... Göt göbek büyü, afedersiniz. Başka bir şey yok. Bir de uçkur peşinde koş. İşte din eğitiminin de durumu bu arkadaşlar. Evet Yoldaş.

“1907 yılında, İstanbul'dan Selanik'e gidecek olan bir vapurda 300 kadar softa ile tatil nedeniyle memleketlerine giden 150 kadar Harp Okulu öğrencisi vardı... Askeri öğrencilerin bazıları ile softalar arasında kavga olur... Gemi kaptanı, Dede-ağaç'a gelince yardım ister. Olay, telgrafta padişaha bildirilir. Padişah'tan emir gelir, asıl suçlu olan softalara dokunulmaz, fakat kavgaya giren girmeyen tüm Harp Okulu öğrencileri vapurdan çıkarılıp Dede-ağaç'ta gözaltına alınırlar... Bu softalar, İstiklal Savaşı'nda kötü rol oynadı. Çünkü softalar çok geri ve pozitif bilim düşmanıydı...”

“Bu dönemde medrese Harp Okulu'na üstün kılınmıştı. Medresenin, Harp Okulu'ndan, üniversitelerden, akıl ve bilimden üstün tutulduğu bu dönem Osmanlı Devleti'nin sonunu hazırlıyordu.

“Rahmi Apak, aynı kitapta anılarının başka bir bölümünde: “Bizim tümen, ilkbahara kadar (1915) ordu ihtiyatı olarak Pasinler Ovası'nda kaldı... Bir gün, bulunduğum köyün sokağında oturan 15 yaşlarında bir köylü çocuğu gördüm. Biraz sohbet edeyim dedim:

“- Bana bak oğlum senin adın ne?”

“- Ahmet.

“- Sen hangi millettensin? (Ermeni olmasından şüphe ediyordum.)

“- Osmanliyem.

“- Osmanlı ne demek, sen Türk değil misin?

“- Hayır, ben Türk değilim, Osmanliyem.

“- Peki, sen hangi dilden konuşursun, Ermenice mi yoksa Türkçe mi?

“- Türkçe konuşurem.

“- Mademki Türkçe konuşuyorsun, o halde sen Türk'sün.

“- Hayır, efendim, ben Türk değilim.

“- Ulen, sen de Türk'sün, ben de Türküm.

“- Efendi sen Türk'sen Türk ol. Bana ne? Ben Türk değilim.

“- Ulen padişah dahi Türk'tür.

“- Efendi, günaha girme. Padişah Türk olamaz.

“- Meğerse bütün Azeri Türkleri Kars, Ardahan ve Tiflis Türkleri Şii mezhebinden oldukları için Sünni olanlara Osmanlı denirmiş.”

“- İşte mezheb ayrımcılığı ve Osmanlı'da Türklerin ikinci sınıf sayılması.”

Nurullah Ankut Yoldaş: Bir dakika Yoldaş. Tüm Alevi yoldaşlara da o zamanlar Türk deniyor sadece. Türk denince, sadece Alevi halkımız akla geliyor. Sünni mezhebinden olanlar Osmanlı oluyor. Yani Türk, bir milleti işaret etmiyor. Bir mezhebi işaret ediyor. Yavuz'dan bu yana Osmanlı'da Türk düşmanlığı böylesine işlemiş, yerleşmiş. O bakımdan Türk'e düşman. Türklere düşman Osmanlı. Evet Yoldaş.

“-Osmanlı döneminde, Abdülhamit devrinde doğmadan üsteğmen olunurdu. Apak bu konuda şöyle yazmıştı:

“-*Harp Okulu'na bağlı bir de soylular sınıfı vardı. Bunlar büyük paşaların oğulları olup hemen hepsinin rütbeleri vardı. Daha anasının karnında kendilerine üsteğmen, sünnet oldukları zaman yüzbaşı ve Harp Okulu'na girince de binbaşılık rütbesi verilmişti... Ramazan günlerinde camilerde verilen vaazlarda... 'Cennet kılıçların gölgesi altındadır. Allah yolun-*

da kavga ediniz” gibi sözler hepimizin ezberinde idi... Cehen-nemden kendimizi kurtarmak için savaş meydanlarında can vermekten başka çare yoktu. Bu sayede, günahlı analarımızı ve babalarımızı, sevdiklerimizden 70 kişiyi de cennete sokma imtiyazını kazanmış olacaktık.”

“İkinci Abdülhamit:

“Arapça güzel lisandır. Keşke vaktiyle resmi dil Arapça olsaydı. Hayreddin Paşa’nın başbakanlığı zamanında (1878-1879) Arapçanın resmi dil olmasını ben teklif ettim. O zaman Said Paşa başkâtip idi. O itiraz etti, sonra Türklük kalmaz dedi. O da boş idi. Neden kalmasın? Tersine, Araplarla daha sıkı bağ olurdu” diyerek Türkçe yerine Arapça’yı tercih etmişti.

“İşte, Osmanlı’nın Türk’e bakış açısını, mezhep ayrımcılığını, softaları el üstünde tutma politikasını ve Türkçe yerine Arapça’ya verdiği değeri tüm çıplaklığı ile yansıtan örnekler. Bu siyasetin sonucu olarak Osmanlı Devleti’nde yaşayan Türklere, zaman zaman aşağılayıcı nitelikte “Etrak-ı Bi İdrak” ‘Düşüncesiz Türkler) denmiştir. Türk’ü, devlet yönetimi dışında tutma yaklaşımı nedeniyle Osmanlı Devleti’nin 622 yıllık tarihinde, Sadrazamlık (başbakanlık) yapan 288 kişiden, yaklaşık sadece 70’i kendi halkından, 210’dan fazlası ise Yahudi ve Hıristiyan kökenliydi.^[1]

“İzmir, 15 Mayıs 1919’da Yunanlılar tarafından işgal edilir. Rahmi Apak, işgal günleriyle ilgili anılarında şunları yazar:

“Örneğin, Tire’deki durum ağlanacak derecededir. Oradaki Askerlik Şubesi Başkanı, Aydın’daki tümen komutanına çektiği telgrafta, İzmir’den çekilen bazı subaylarla erlerin daha geriye gitmeyerek, Tire’de kalmaları memleket halkını telaşlandırmakta olduğundan, bunlara yapılacak işlemin bildirilmesini soruyor. Aynı günde Tire Belediye Başkanı, 18 Mayıs 1919’da çektiği telgrafta İzmir çevresinden geri çekilmiş 25 subay ve 50 kadar erin Tire’de kalarak ayrılmadığını ve mücadele etmek istediklerini, bunlar hakkında ne işlem yapılacağı-nın bildirilmesini istiyor. Biz, Yunanlıların Balıkesir ve Bursa

^[1] Sinan Meydan, Akl-ı Kemal, 1. Cilt, İnkılap Yayınevi, İstanbul 2014.

bölgelerini işgal ettikleri zaman yerlerinden kıpırdamayan insanları, şehir ve köyelerine sığınmak isteyen kendi yurttaşlarını ve askerlerini istemeyen, kovalayan belediye başkanını ve askerlik şube başkanlarını da gördük. Daha sonra Sakarya'ya doğru yapılan çekilmede perişan durumdaki subay ve memur ailelerini bir gececik olsun, kendi köyelerinde yatmalarına izin vermekten çekinen bazı köyler bile gördük. Daha fenalarını da gördük. Çekilen kıtaların subay ve erlerini soyan, vuran ve öldürenlerin de gördük.”

“Özette; Mustafa Kemal'in başlattığı Milli Mücadele karşıtı olanlar, Anadolu'nun işgaline karşı canını verenlerin yanında değil, Yunanlıların tarafında yerini aldılar; topraklarını ve namuslarını savunan askere su bile vermediler. Bunlar, Damat Ferit Paşa zihniyeti sevdalısı, Türk düşmanı Arap aşığı zihniyetti. Bunlar, kendilerini düşman işgalinden kurtaran, insan gibi yaşama özgürlüğünü veren Mustafa Kemal Atatürk'ü ve Türk'ü sevmez.

“Atatürk, Osmanlı'dan kalan en büyük mirasın, çağdaşlaşmaya engel olan cehalet olduğunu anlar. Saltanatın kaldırılması kararının verildiği gün, 1 Kasım 1922'de Mecliste yaptığı konuşmada: “Osmanoğulları, zorla Türk Milletinin hâkimiyet ve saltanatına el koymuşlardır. Bu zorbalıklarını altı yüz yıldan beri sürdürmüşlerdir. Şimdi de Türk Milleti bu saldırganlara isyan ederek ve artık dur diyerek, hâkimiyet ve saltanatını fiilen kendi eline almış bulunuyor” demişti. Atatürk, Müslüman ülkeler içinde ‘kul’ yerine ‘birey’i, “üm-met” yerine ‘millet’i oluşturmuş tek çağdaş liderdir.

“Osmanlı özentisi ile milleti öldürüp yerini tanımlanmamış bir Osmanlı ümmeti koyma gayreti, yukarıda örneklerde belirtildiği gibi sadece cehalet ve geri kalmışlığı getirir. “Öngörüsüz sözde aydınların” desteği ile Türkiye şimdi bir yol ayrımına getirilmiş durumda. Atatürk'ü, kendi kurduğu Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nde saf dışı bırakan ümmetçi, mezhepçi yaklaşım Türkiye'yi barut fıçısının içine attı. “Öngörüsüz sözde aydınların” işbirliği ile ulusun çöküşü çıplak gözle seyredilirken, Amerikalı düşünür Noam Chomsky'nin: “Halkın geneli, neler olup bittiğini bilmez. Hatta neyi bilmediğini de bilmez.” sözleri daha da anlam kazandı...”

“Ya Atatürk’ü kendi kurduğu Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nde saf dışı bırakacak ümmetçi, mezhepçi yaklaşım sürdürülerek ulusun çöküşü seyredilecek, ya da Türk toplumu tekrar modern dünyada yerini alma fırsatına, geç de olsa geriden başlayarak tekrar kavuşacak.”^[2]

Nurullah Ankut Yoldaş: Tamam Amcam. Yeter artık. Teşekkürler.

AKP’giller, kendileriyle aynı toptan kesme olduğu için sahip çıkar Abdülhamit’e

Evet, arkadaşlar işte bunların Haydarpaşa GATA’yı lağv ederek onun yerine; **“II. Abdülhamit Han Araştırma ve Uygulama Hastanesi”**, adıyla yeni bir hastane oluşturmaları neden kaynaklanıyor?

Burada açıklandı. II. Abdülhamit Han dediklerinin kim olduğu artık ayan beyan meydana.

Peki, bunlar neden sahip çıkıyorlar II. Abdülhamit’e?

Çünkü bunların da iç dünyası; **“Keşke Yunan kazansaydı.”**, diyor, değil mi. Geçenlerde Antep’teki bir imam da aynı şeyi söyledi.

Metin Bayyar Yoldaş: Şahinbey.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet, Şahinbey kazasında. Evet...

Bunların genelinin düşüncesi bu. Ordu valisi ne diyor, öğretmenleri toplayıp onlara yaptığı bir konuşmasında?

Her 10 yılda bir Atatürk çıkar, diyor. Bırakın, boş verin bunları, diyor.

Evet arkadaşlar. Demek ki, ihanet potansiyelleri o kadar yüksek ki, gidip Osmanlı’daki bu kızıl sultana sarılıyorlar. Hani Abdülhamit’in bir ünlü sözü daha vardı. Ne diyordu?

^[2] Naim Babüroğlu, Bir Devletin Çöküşü, / Stratejik Derinlikten Bozguna, Asi Kitap, s. 101-107.

“Beni, demokrasiye muhalif sananlar yanılıyorlar. Çünkü kullanmasını bilmeyen bir halka demokrasi ve özgürlük vermek, kullanmasını bilmeyen birine silah vermeye benzer. Eline alır, o silahla anasını babasını öldürür. Sonra da döner kendisini vurur.”

Yani demokrasiyle silahı eşitliyor. Mantık bu...

İşte Osmanlı’daki en büyük idollerinin kişiliği, uygulaması ve ülkeye, vatana yaptığı kötülükler bunlar, arkadaşlar

AKP’giller’in ikinci idolü Necip Fazıl Kısakürek kimdir peki?

Ondan sonraki idolleri kim Cumhuriyet döneminde?

Bir Yoldaş: Necip Fazıl.

Nurullah Ankut Yoldaş: Necip Fazıl değil mi? Necip Fazıl...

Bir Yoldaş: Sarhoş.

Nurullah Ankut Yoldaş: Sarhoş ve müflis kumarbaz. Şimdi de onun kim olduğunu görelim. Ki Tayyipgiller’den ve onlara hayırhah gözle bakanlardan sık sık bu isimleri duyacaksınız. Duyduğunuz zaman gerekli müdahaleyi ve tepkiyi ortaya koyun diye bunları okuyoruz biz. Yoksa bu yorgunluğun üzerine zaman dolsun diye okumuyoruz.

Bir Yoldaş: Abdülhamit, aynı zamanda Osmanlı’nın en fazla toprak kaybeden padişahıdır.

Nurullah Ankut Yoldaş: Onun döneminde Osmanlı en çok toprağını kaybetmiştir. Özellikle tüm Balkanlar’ı ve Rumeli’yi kaybetmiştir.

Bir Yoldaş: Adalar.

Nurullah Ankut Yoldaş: Adalar, tabii.

Bir Yoldaş: 1 milyon 400 bin metre kare.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet. Adalar Balkan Savaşı, Trablusgarp Savaşı sırasında kaybedildi. 12 Ada’yı İtalyanlar gelip işgal ettiler.

Evet arkadaşlar. Burada da yeniden Volkan Yoldaş'ımızdan rica edelim.

“GERİ ARAPLAR, İLERİ YAHUDİLER VE KÖLE RUHLUNFK”

Nurullah Ankut Yoldaş: Köle ruhlu NFK derken Necip Fazıl Kısakürek'in adını, baş harfleriyle kısaltmış oluyor, arkadaşlar. Böyle ibareler geçecek, onu Necip Fazıl şeklinde anlayalım. Hayır, siz öyle okuyacaksınız da, arkadaşlar öyle anlasın.

“Necip Fazıl usulü ibret dersi,

“Kumar, sövgüler ve karşı tepkiler...”

“İki anekdot aktaracağım, rahmetli gazeteci Metin Ören'den dinlemiştim bunları ve 1996 yılında *Edebiyat Güncesi* adlı dergide kısmen yayımlamıştım. Aradan çok zaman geçti, o derginin etki alanı ve okur kitlesi sınırlı idi, bu nedenle Yeniçağ'da yeniden yayımlamanın ilginç ve yararlı olacağını düşündüm.

“Metin Ören'i ben 1969 yılında tanıdım. MHP'den Kars Milletvekili adayı idi. O seçimde Adana'dan milletvekili seçilen Alpaslan Türkeş'ten sonra 9 bin küsur oyla en yüksek oyu almıştı Türkiye genelinde. Erzurum Hemşin Pastanesi'nde bir sohbetinde anlatmıştı bunları.

“Metin Ören, Demokrat Parti devrinde, o günkü Milli Emniyet tarafından Necip Fazıl'ın yanına Büyük Doğu Dergisine yerleştirilir.”

Nurullah Ankut Yoldaş: Bir dakika Volkan. Şimdi arkadaşlar, biz MHP'yi nasıl tanımlıyoruz? Kontrgerilla'nın, CIA yönetimindeki özel örgütü olarak, paramiliter özel örgütü olarak tanımlıyoruz. Bakın Türkeş'ten sonra en büyük oyu alan MİT'te görevli bir Kontrgerilla elemanı. Aslında CIA'nın hizmetinde. O da böylece bir kez daha açığa çıkmış oluyor. Tabii Türkeş de Kontrgerilla'nın dünyada ilk eğitiminden geçirdiği kişilerden birisidir. Evet, Volkan Yoldaş.

“Görevini fazlasıyla yapar “Üstad”ı zor durumlara da düşürür fakat onun kalemine hayranlık duymadan da kendini alamaz.

“Başlayalım ilk anekdottan: Metin Ören ve dergide görevli arkadaşı Necip Fazıl’ın Büyük Doğu Dergisi’ndeki odasına girerler, görürler ki “Üstad”ın kucığında bir kadın oturmaktadır. Şaşırır ve sorarlar hışımla:

“- Üstad bu ne hal böyle, ayıptır ayıp!

“İstifini bozmaz Kısakürek ve yanıtlar onları:

“- Aptallar... Güzel bir kadından ilham, çirkin bir kadından ise ibret alınır...

“Metin Ağabeyi dayanamaz, yine sorar:

“- Peki Üstad, bu hatun hangi gruba giriyor?

“- Hah hah ha! Kör müsün ulan. Bu ibret, hem de ibret-i müessire... (Yani etkin ibret alınacak bir... Örnek alınacak bir ibretlik durum diyor yani. Kadını da o denli çirkin buluyor, kucığına aldığı kadını da arkadaşlar. Ahlâki seviye de bu yani. Evet. – N. Ankut Yoldaş.)

“Bir de kumar anısı vardır Metin Ören’in. Bir gece NFK, Metin Ören ve arkadaşını Beyazıt Meydanı’ndaki Marmara Kırathanesi’ne götürür. Birer kahve içerler. O günün en büyük parası olan bir mor 500’lük uzatır garsona Kısakürek. (Bir dakika Volkan. 50’li yıllarda arkadaşlar, bir inşaat işçisinin günlük ücreti 5 liradır. 500 lira bir inşaat işçisinin 100 günlük ücretine denk düşer. Bu parayı nereden aldı? Örtülü ödenekten. Örtülü ödenek beslemesi, Menderes’in. Metin Ören’i de niye yerleştiriyor? Bizim verdiğimiz paraları acaba, Büyük Doğu Dergisi’ni çıkararak insanları afyonlamak için mi kullanıyor yoksa kumarda, içkide yiyor mu? Onu denetlemek için, yani yiyeceğini biliyor da, ne kadarını kumara ve içkiye verecek, ne kadarını halkı afyonlasın diye dergiye harcayacak onu öğrenmek istiyor. Yani o bakımdan bu MİT’çiyi yanına yerleştiriyor. Evet 500 lirayı uzatır. – N. Ankut Yoldaş.) Garson “Bozuk yok efendim” dese de, “Git bozdur” diye azarlar. Garson gider ve uzun bir süre sonra bozuk paralarla gelir. Sinemaya gitmek üzere kalkarlar ama arkadaşı Metin Ören’in kulağına eğilerek, “Üstad bu gece kumar oynayacak, o parayı onun için bozdurdu” der. Giderler sinemaya filmin yarısında NFK, “Çocuklar benim bir randevum vardı, unutmuşum, siz seyrededurun, ben çıkıyorum.” der, az sonra bunlar da çıkıp ardına düşerler. Necip Fazıl gider, bunlar izler, sonunda Be-

yoğlu'nda bir apartmanın bilmem kaçınıc katında ünlü bir kumarhaneye girdiğini görürler.

“Metin Ören'e iş düşmüştür, ilgili yerlere rapor eder, o kumarhane o gece güvenlik güçlerince basılır tüm gazetelerin foto muhabirleri eşliğinde ve ertesi gün bütün gazetelerde haber yayınlanır: “İslamcı şair Necip Fazıl, kumarhanede basıldı” diye.

“Savcılık, mahkeme derken, NFK serbest bırakılır, birkaç gün sonra... Dergiye gelir,”^[3]

Nurullah Ankut Yoldaş: Yeter, Volkan Yoldaş. Yeter o kadar. Zaman sınırlı. Şimdi, “Üstad” derler ya Necip Fazıl'ı anarlarken, işte üstatlarının ciğeri de bu, arkadaşlar. Ruhu da bu üstatlarının. Gerçi şurada bir tane daha etkili bir bölüm olacaktı. Yoldaş bir de şuradan, evet. Tamam. Yine Necip Fazıl, bakın arkadaşlar bakın:

“Necip Fazıl'ı yağlayanlar ne derler bu fıkraya?”

“Necip Fazıl'ın ölüm yıldönümü bugünlerde. Gene yağlamalar başladı malum odaklar tarafından... Necip Fazıl'ın pisliklerini anlatan çok yazılar yazdım. Ama tınmıyorlar herifçiğulları... Onlar klinik vak'a onlardan umut yok da, gençleri ayartmasınlar diye biz yazmaya devam edeceğiz. (Cazim Gürbüz, diyor. Bu kitabı yazan diyor yani. – N. Ankut Yoldaş.)

“İsmet Bozdağ ve Paris günlerinden dostu Namdar Rahmi Karatay'a anlattığı bir “keramet” fıkrasını aktaracağım bu yazımda. (Kaynağımı merak eden ya da daha fazla ayrıntı isteyenler Bozdağ'ın “Yıldızların Arkası” adlı kitabına bakabilirler.)

“CHP'nin tek parti devrinde, Ankara'da karşılaşırlar, bu üç isim. Namdar sorar:

“- Necip ne arıyorsun Ankara'da?”

“- Nafakamı Namdarcım!... Biliyorsun, “Ağaç”ı çıkarıyordum, kapattılar. Şükrü Saraçoğlu, “gelsin görüşelim” demiş. Ben de kalktım geldim.

“Şükrü Saraçoğlu, o devrin Başbakanı. (Bir dakika. De-

^[3] Cazim Gürbüz, İslam'dan Deizme, Berfin Yayınları, s. 141-142.

mek ki yoldaşlar, İsmet Paşa da 45 sonrası dümeni gericiliğe kırınca Necip Fazıl'ı örtülü ödenekten mamalamaya başlamış. – N. Ankut Yoldaş.) **Türkçü Başbakan. Hani şimdi bazı dinci ve Kürtçüler adını Fenerbahçe stadından silmek istiyorlar ya işte o.**

“Namdar anlar ki, NFK el etek öpüp, para sızdıracak Başbakandan. Uyarma gereği duyar:

“- Yahu Necip sen ne zaman adam olacaksın?

“Necip Fazıl “Bak sana bir hikâye anlatayım” der ve şunları anlatır: (Dikkatinizi çekerim, arkadaşlar, özellikle uyuklayan arkadaşlar için uyarıyorum. – N. Ankut Yoldaş.)

“Hani tekke şeyhlerinin birçok müridi olur, sonra bu müritlere sonra zamanı geldiğinde şeyh bir keramet gösterip el sunar ve o müritler de şeyh olup başka bir yerde tekke kurarlar.

“İşte böyle bir tekkede, bir mürit, artık vaktinin geldiğini kanaat getirerek:

“- Ya Şeyh, keramet buyur! der.

“Şeyh, bakar anlamlı anlamlı yüzüne, karısını o gece kendisine yollamasını söyler. Kadın yollanır, gelir, çok kötü şeyler anlatır ağlayarak, fakat mürit “gavat” ruhludur, kötüye yormaz. Varır şeyhine birkaç gün sonra, yine keramet diler. Şeyh bu sefer de kızının eve yolanmasını ister. Kıza da olanlar olur. Olur ya, ne şeyh uçkuruna sahip olabilmektedir ne de bu müritte icazet alma tutkusu bitmektedir. Şeyh oğlu da ister, “vardır bir hikmeti” deyip oğlunu da yollar ırzı kırık mürit. Oğlan gelir ya oğlanda da hal kalmamış, mürit hırsla gidip sarılır şeyhinin yakasına:

“- Keramet dedim ya şeyh keramet! Artık sabrım kalmadı. Göster kerameti de gidip bir bucağa yerleşeyim!

“Şeyh, yakasını müridin elinden çekip kaşlarını çatar der ki:

“- Yahu ne kalın kafalı adammışsın, bunca günahımla hâlâ ayakta duruyorum, bundan büyük keramet olur mu?

“Necip Fazıl fıkrayı bitirdikten sonra ne demiş biliyor musunuz? Üstadın izinde olanlar iyi dinlesinler bunu:

“Hangi adam olmaktan bahsediyorsun Namdar? Bunca günahımla ayakta duruyorum; gittiğim yerde hoplayıp

önümde ayağa kalkıyorlar! Başbakan “Gelsin görüşelim” diyor! Bundan iyi adamlık mı olur günümüzde? Keramet gösteriyorum, keramet!”^[4]

Nurullah Ankut Yoldaş: Teşekkürler Yoldaş.

Evet, arkadaşlar, üstat Necip Fazıl’larının da ruhiyatı ve iç-yüzü işte bu. Geriz değil mi bunlar? O yüzden bunları üstat bel-liyorlar. Çünkü doğada olsun, toplumda olsun, herkes, her canlı kendi benzerini bulur, onun yanına gider.

Bir Yoldaş: E, Hocam Ensar Vakıflarıyla ilgili Burhan Kuzu söyledi. Oğlan bizim kız bizim, size ne oluyor?

Nurullah Ankut Yoldaş: Tabii, tabii, tabii... Evet. Evet ar-kadaşlar.

Ensarcılıkları da buradan geliyor. Yani Türkiye bunlara teslim edildi. İnsanın içi kan ağlıyor. Bu ciğeri beş para etmez insanlar, üç milyon şehidin bize miras bıraktığı bu vatana ellerine geçir-diler ya. Bizden başka da bunlara karşı cepheden vuruşan yok, savaşan yok.

Ahmet Pektopal Yoldaş: Hoca’m, geçenlerde Konya’ya gittim de, her yeri tarikatlar, cemaatler sarmış. Tarikatsız olan kimse yok şimdi. Şimdi bunların açıklaması bu İstanbul’la ilgi-li döndürdüğümüz sohbetlerde. Tartıştığımız şeyler oldu. Aynen anlayışları, anlatışları şöyle: Laik Kemalist Cumhuriyet’e İslam adına çöktük. Sizin gördüğünüz gibi haram ya da kötü bir şey değil. Allah adına yapıyoruz biz bunu. İstanbul’daki tarikatlara verilen paralar, bilmem neler ganimet.

Nurullah Ankut Yoldaş: Halkın parasını almak, zimmetleri-ne geçirmek ganimet oluyor yani.

Ahmet Pektopal Yoldaş: Ganimet paylaşıyoruz diyor. Biz bunu Allah adına yapıyoruz, İslam adına yapıyoruz, diyor. İs-lam’da bunun yeri var, diyorlar.

Nurullah Ankut Yoldaş: İslam bunu yapanın, Müslüman sı-

^[4] agy, s. 148-149.

fatıyla cenaze namazını kıldırmıyor ya. Kamu Malı aşırıyorsun sen, Kamu Malı...

Ahmet Pektopal Yoldaş: Kamu malı, aynen. Kamu Malı değil bu, diyor.

Nurullah Ankut Yoldaş: E, öyle diyecekler...

Ahmet Pektopal Yoldaş: Şeriat adına çöktük, diyorlar.

Nurullah Ankut Yoldaş: E, Necip Fazıl da aynı şeyi söylüyor. Şeyhi de aynı şeyi diyor müride. Evet, aynı kafa bunlar.

Ahmet Pektopal Yoldaş: Yani, kılıfını bulmuşlar, yaptıkları şeye.

Osmanlı'da Şeyhülislam'dan utanç fetvaları

Nurullah Ankut Yoldaş: İşte Kırklar Dergâhı'nın Şeyhi de aynı şeyi söylüyor. Bunları, karısını da kocasını da düzmeseydim akıllarını kaçırırlardı, diyor. Düzdüm, akıllarını zapt ettiler, diyor. Bunların dünyası bu arkadaşlar. İnsan kusar ya. Yani bunlar üzerinde fazla konuşunca bir mide bulantısı geliyor bende. Oysa midem çok sağlam. Mide hastalığı hiç çekmedim ömür boyu. Ama bunlar insanı kusacak hale getiriyorlar. O kadar iğrençler yani...

Şimdi bu konuyla da ilgili olarak (Osmanlı'ya özentileri var ya) Osmanlı'dan örnekler görelim. Çok örnekler var burada. Yine **Cazim Gürbüz**, “**Ehl-i İslam'dan Cinsel Fetvalar**”, diyor. Neler var neler. Şeyhülislam fetvalarından da söz ediyor burada. Oradan da kısa iki bölüm aktaralım da Osmanlı'da şeyhülislam da ne fetvalar veriyorlar, o zaman neler yaşıyor Osmanlı'da onlara da tanıklık etmiş olalım.

Yoldaş şuradan, evet.

“BEHÇET-ÜL FETAVİ'DEN İKİ UTANÇ FETVASI

“CAHİT Kayra'nın kaynağı 1872 basımlı “Behçet-ül Fetavi” adlı kitap... Kayra, “Bu çalışmanın amacı, zaman içinde verilmiş fetvalardan yararlanarak eski Osmanlı modelini anlatmaya yöneliktir” diyor.

**“Fetvaları okuyanlar, mutlaka Cahit Kayra gibi düşünce-
ceklerdir. Kadın, çocuk hakları ve cinsellik konusunda siste-
min gösterdiği korku verici davranıştır.**

“***

**“KADIN o kadar küçültülmektedir ki, bazı hallerde kut-
sal ibadet hakkı bile elinden alınmakta, sözgelişi camiden
kovulmaktadır. Kadın tam anlamıyla maldır. Şeriata göre
kadın aklen ve dinen eksik yaratılmıştır. (Bir dakika yoldaş.
Tayyip ne diyor? Fıtraten eşit değildir kadın erkeğe. Defalarca
demedi mi bunu, arkadaşlar. Aynı kafa yani bakın. Evet. – N.
Ankut Yoldaş.) Alınır, satılır, hatta öldürülür.**

“***

“BİR örnek...

**“Olay 1816 yılında geçer. Tanınmış bir kişi olan Şerife
Amine Hanım, bir şey almak için cariyesi Mehpere’yi çar-
şıya gönderir. Herifin biri cariyeyi kaçıtır, bekâretini bozup
ırzına geçer. Cariyenin bakire olmayışı, değerini düşürdü-
ğü için mahkeme 500 kuruş tazminata hükmetmiştir. Kızın
ırzına geçen de parayı ödemiş ve kurtulmuştur. Tazminatı
da mal sahibi Şerife Amine Hanım almıştır, cariyeye Mehpere
de uğradığı tecavüzle baş başa kalmıştır. Malından bir şey
yitiren cariyeye değil, cariyesinin bekâreti giden hanımdır!!!
(İşte Osmanlı şeriat hukuku bu arkadaşlar. Kadına yaklaşımı bu,
Osmanlı şeriat hukukunun. – N. Ankut Yoldaş.)**

“***

“BİR berbat örnek daha...

**“Anne, 8 yaşındaki kızını yaşlı bir adama satmıştır. Za-
vallı kız o kadar güçsüzdür ki, adam defolu bir mal almış
gibi kızı geri vermiştir. Tartışılan konu 8 yaşındaki kızın sa-
tılması değil, annenin aldığı paranın ne kadarını geri vere-
ceğidir.**

**“CARIYE-EFENDİ İLİŞKİLERİNE İLİŞKİN SORU
VE FETVALAR**

(Bir dakika, orası, oraya girmeyelim. Şuradan yoldaş, evet. – N. Ankut Yoldaş.)

Gerici ve yobazların din kisvesi altında ettikleri

“OĞLANCI KADIZADELİNİN İPEK UÇKUR KAYGISI VE BUGÜNKÜLER

(Kadızzade, yani kadı oğlu yani zadegan, tefeci-bezirgan soyundan gelenler, arkadaşlar. Evet. – N. Ankut Yoldaş.)

“17’nci Yüzyıl’da Osmanlı’da ortaya çıkan “Kadızzadeliler” adlı gerici ve yobaz dinsel akımın kafa yapısına ve din algısına ilişkin çarpıcı bir örneği Tarihçi Naima anlatır. (Naima meşhur Osmanlı Tarihçisi, arkadaşlar. – N. Ankut Yoldaş.)

“Bu fakıların en tanınmışlarından birisi, her halini peygamberin buyruğuna ve yaşayışına uydurmaya çalışıyor gibi görünür, bıyıklarını bile kırpardı. Şeriata uygun yaşadığını iddia eden bu fakımın evlat olarak yetiştirdiğini söylediği bir oğlan hizmetçisi vardı. Bu oğlan, giysisine ipekten bir uçkur yapmıştı. Fakı, bu oğlanı gece gündüz kullanırmış. Gelgelelim bir gün tam o işe kalkışacakken, oğlanın ipek uçkurunu görmüş. Şöyle demiş oğlana:

“- O ipek kumaşı çıkar belinden, ipek haramdır erkekte, vücuduma değer, beni günaha sokma!

“Bugün de bu fakımın kafasında çok kimse var ülkemizde. Dillerinde “El haya-ül vel iman” hadisi düşmüyor, yani utanma duygusu imandandır. Bu hadisi genellikle örtülü olmayan kadınlar için söylüyor örnekliyorlar ama sıra cinsel zevk ve fantazilerine fetva almaya geldiğinde haya bir yana itilip, “şeriatta ar olmaz, soracaksın!” diyorlar. Yukarıda buna dair onlarca örnek sunduk.”^[5]

^[5] Cazim Gürbuz, Ehl-i İslam’dan CİNSEL FETVALAR, Berfin Yayınları, s. 169-170-171.

AKP'giller aynı ruhiyatta oldukları için Osmanlı Şeriat Hukukuna özenir

Nurullah Ankut Yoldaş: Teşekkürler Volkan Yoldaş. İşte Osmanlı şeriat hukuku da bu, arkadaşlar. Bu... Ahlâk bu, kadına bakış bu, seviye bu...

Neden özeniyor bizimkiler, Tayyipgiller?

Aynı ruhtalar da ondan. Aynı ruhiyattalar. Ensar'larda, şuralarda buralarda tecavüze uğrayan çocuklar rastlantısal değil. Aynı ideolojiye sahip insanlar tarafından Türkiye yönetildiği için. Yalan dolan, riya, iftira, uçkurculuk, ahlâksızlık diz boyu bunların ortamlarında.

Saat ne kadar oldu Sait?

Sait Kıran Yoldaş: 5'e 10 var.

Nurullah Ankut Yoldaş: Ne kadar konuştuk?

Sait Kıran Yoldaş: 3 gibi başladık.

ABD-AB Emperyalistlerinin ısıtıp ortaya sürdüğü Pontus Rum konusu üzerine

Nurullah Ankut Yoldaş: 5'e 10 var. Evet. Arkadaşları da yorduk. Fazla uzatmayalım, arkadaşlar. Bir de şundan söz edelim.

Türkiye gittikçe Batılı Emperyalist haydutlar tarafından kıskaca alınmış durumda. Ermeni soykırım suçlaması, art arda Fransa'sından Latin Amerika'ya, Kanada'sına kadar, İsrail'inden Mısır'ına kadar parlamentolardan geçiriliyor, Türkiye'ye karşı.

Bunlar hep neyi amaçlıyor?

ABD ve AB Emperyalistlerinin emirleri, planları doğrultusunda Türkiye'yi BOP'a, yani Yeni Sevr'e götürmeyi amaçlıyor. Ermeni soykırımını suçlamasının yanına bir de ne eklediler şimdi?

Dinleyiciler: Pontus.

Nurullah Ankut Yoldaş: Pontus.

Şimdi bu konuya, sanıyorum 10 yılı aşkın bir zaman önce-

sinde değinmiş ve **Sovyet General Frunze**'nin "**Anıları**"ndan gerçeği ortaya koymuştuk.

Hani Sovyetler bizim Antiemperyalist Kurtuluş Savaşı'mıza yardım etmektedirler. Silah, mühimmat, para, altın; her türlü yardımı hiçbir karşılık beklemeden ederler bizim Bizim Kurtuluş Savaşı'mıza. Çünkü Sovyetler Birliği de emperyalist haydutlara karşı savaşımaktadır, biz de.

İşte o yıllarda yani Kasım 1921'de Lenin'in olağanüstü yetkilerle görevlendirdiği General Frunze önderliğindeki bir heyet Türkiye'ye gelir, halkın ruhiyatını gözlemlmek için. Yani Kurtuluş Savaşı'mız nasıl yürütülüyor, halkın buna bilinçlice katkısı ve bunu sahiplenmesi ne düzeyde, somut gözlemlere dayalı bilgiler edinmek ister, başta Lenin gelmek üzere SBKP Merkez komitesi.

Frunze isyanın yaşandığı bölgelerden yani Karadeniz'den Ankara'ya gelir, o bölgeleri de, orada yaşananları da gözlemler. Ankara'da düzenlenen Antiemperyalist Mitinglerde konuşur, Büyük Millet Meclisi'nde konuşur, Mustafa Kemal'le yakın dostluk kurar. Halkımız tarafından da sevilir. Ve arkasında güzel duyular bırakarak 5 Ocak 1922'de ülkesine döner.

Gezisiyle ilgili bir rapor sunar Merkez Komite'ye ve lideri Lenin'e. Ayrıca, "**Türkiye Anıları**" adı altında, görüp tanıklık ettiği olayları ve kişileri kaleme alır. Bu anılar yayımlandı Türkçede de. O anı kitabından aktarmalar yapmıştık, Ermeni Meselesi'ni işlerken.

Bu konuda kitaplarımızda aktarmalar, bilgiler var. "**Sevrci Soyтары Sahte Sol ve Ermeni Sorunu**" kitabımızda bu konu işlenmiştir. Anma konuşmalarımızda da var. Arkadaşlar oralara bakarak, Frunze'nin o konudaki gözlemlerini bir kez daha okuyup belleklerini tazeleyebilirler.

Frunze, aynen bizim dediğimiz gibi, o konuda da karşılıklı, kanlı bir hesaplaşma, savaşma, vuruşma olduğunu söylüyor. Yani karşılıklı bir savaş olduğunu söylüyor.

Pontus Rumları, tümüyle İngilizlerin, Fransızların, ABD'nin kışkırtmasıyla isyan başlatıyorlar. Ona karşı başta Giresunlu Topal Osman Ağa'nın çetesi ilk müdahaleyi, ilk tepkiyi ortaya koyuyor. Sonra da Kuvayimilliyeye Ordusu, bizim Ulusal Kurtuluş Ordumuz gereken müdahalede bulunuyor ve o isyanı ortadan kaldırıyor. Yani bir soykırım değil karşılıklı bir savaş ve bir isyanın bastırılmasıdır o. Frunze de aynen Sovyet gözüyle böyle değerlendiriyor.

Genç yaşta ölümler Frunze, biliyorsunuz, arkadaşlar. Çok genç yaşta, 1925'te eğer yanılmıyorsam, 1925'te hayatını kaybeder.

Ermeni Meselesi'ne de kısa bir bakış

Ermeni Meselesi'nde de çok belgeler aktardık, arkadaşlar. Dönemin Ermeni liderlerinin mektuplarını, Paris Konferansı'ndaki konuşmalarını ortaya koyduk. Asla bir soykırımın söz konusu olmadığını kanıtladık. Soykırım tanımıyla 1915-23 arasında yaşananların zerre kadar benzerliğinin ve ilgisinin bulunmadığını ortaya koyduk.

Şimdi burada da kısa, bir somut örnek daha gösterip geçeceğim. **Şevket Süreyya Aydemir**'in "**Suyu Arayan Adam**" adlı eserinden.

Şevket Süreyya biliyorsunuz, önce komünist. TKP üyesi. Sonradan 29 Tevkiyatı'nda davadan ayrılıyor, ihanet ediyor ve Kadrocuların safına geçiyor. Daha doğrusu kopanlar Vedat Neditör'le, Burhan Belge ile Şevket Süreyya ve diğer döküntüler **Kadro Dergisi**'ni çıkarıyorlar. Ve Kadro hareketini oluşturuyorlar. Bu hareket, devlete hizmet etmekle görevli kılıyor kendisini. O dönemde asker Şevket Süreyya Aydemir. Ve yaşadığı gözlemi anlatıyor.

Sivas'tan Erzurum'a doğru ordu ilerliyor, arkadaşlar. Bizim ordu... Oradan anlatıyor Şevket Süreyya:

"İleri hareket geliştikçe, karşılaştığımız görüntüler, tabiatın kahrını arka plana attı. (Tabiat o denli kahırlı ki, üst

paragraflarda kendisinin donmak üzereyken bayıldığını anlatıyor. Ve gördüğü, donma halindeyken gördüğü hayallerden söz ediyor. Hareketsiz bir şekilde ölmek üzereyken, ordunun diğer bölümü yetişiyor, kurtarıyor ve buzlarla ovarak doktor gözetiminde hayata döndürülüyor. Doğa o denli sert ve acımasız. Onu kastediyor yani. Gördüğümüz, tanık olduğumuz manzara doğanın... Ne diyor yoldaş? “Tabiatın kahrını arka plana attı.” Arka plana attı, diyor. Yani insanların, askerlerin donup donup öldüğü doğanın kahrını arka plana atıyor, gördüğü manzara. Evet yoldaş. – N. Ankut Yoldaş.) **Savaş bir kan sarhoşluğu halini aldı. Bu sarhoşluk bir an geldi ki, en vahşi haddine vardı.**

“Ermeni ordusuna Taşnak komitacıları hâkimdi. Bu komitanın büyük hırsı, sadece bir imha ve intikam savaşından ibaretti. Çılgın hesaplaşmanın bir türlü sonu gelmiyordu. Erzurum yolu üstünde Cinis köyü karşısında Evreni köyünde, kadın, erkek, çocuk bütün köylüler öldürülmekle kalmamıştı. Öldürülenlerin vücutları parçalanarak, kollar, bacaklar, kafalar kasap dükkânlarındaki etler gibi, duvarlara, çivilere, çengellere asılmıştı. Fakat bunları yapanların hırsları bununla da sönmemişti. Köyde ne kadar hayvan ele geçmişse, mandalar, sığırlar, davarlar, kümes hayvanları, hatta köpekler öldürülmüş, parçalanmıştı. Yerlere serilmişti. Cinis’te ise bütün köy halkını ayakta ve köyün ağzında bekliyor gördük. Fakat bunlar, bir ölü kafilesiydi. Köyden çıkarılan, köye gireceğimiz yol üstünde süngülenirken birbirlerine sokulan ve yapışan kadın, erkek, çoluk, çocuk bu insanlar, dayanılmaz bir soğuk altında kaskatı donmuşlar ve öylece kalmışlardı. (Demek ki süngüleniyor hepsi, öldürülüyor, köyün girişine çıkarılıyor ve donmaya bırakılıyor arkadaşlar. – N. Ankut Yoldaş.)

“Bunlara meydan bırakmamak, Erzurum’a bir an önce ulaşmak için yapılan gayretlerse, tabiatın engelleyişi karşısında daima geç kalıyordu. Bu dayatışı ezmek ve bilinen yollar dışında dağları aşarak ilerilere daha önce ulaşmak isteyen bir kumandanın (Halit Bey-Paşa) yaptığı atak, Cinis civarına vardığı zaman, Halit Beyin emrindeki hemen bütün birlik, dağlarda erimiş, mahvolmuştu.

“Erzurum’da kan çılgılığı son haddini bulmuştu. Şehrin

galiba yarı nüfusu öldürülmüştü. Yalnız Gürcükkapısı istasyonunda 3 bin kadar ölü, bir odun veya kereste deposunda olduğu gibi intizamla, adeta zevkle, dizi dizi, yığın yığın sıralanmış, istiflenmişti. Bunlar, Erzurum şehrinin kadın, erkek, çocuk Türk halkındandı. Sıraların, istiflerin bozulmaması, yıkılmaması için; boylarına, cüsselerine göre dizilen ölü sıraların aralarına, yerine göre ayrı ayrı boylarda çocuk yahut yaşlı ölü vücutları sıkıştırılmıştı. Bütün bunları yapanlar belliydi ki, yaptıklarından zevk alıyorlardı. Bu zevki mümkün olduğu kadar uzatmak, daha fazla tatmak istiyorlardı. Sonunda bu yığınları belki gazlayıp, benzinleyip ateşe vereceklerdi. Bu yanan insanların, buram buram göklere yükselecek dumanları karşısında belki de sarhoş olup tepineceklerdi.

“Birinci Dünya Harbi içindeki karşılıklı Türk-Ermeni boğuşması ve hesaplaşması, öyle sanıyorum ki, insanlık tarihinin unutulması daha iyi olacak bir sayfasıdır. Bunun ilk veya asıl sorumlusu hangi taraftı? Kimlerdi? Gene sanıyorum ki, bu suallerin cevaplarını araştırmamak ve hikâyeyi ebediyen unutmak daha doğrudur.

“Fakat şu da var ki, Osmanlı İmparatorluğu’nda bütün Hıristiyan azınlıklar gibi, Ermeniler de rahat bir hayat yaşıyorlardı. Ticareti, sanatı ellerinde tutuyor, asker vermiyorlardı. Memleketin zengin ve bu bakımdan imtiyazlı bir tabakasını teşkil ediyorlardı.

“Bütün kasaba ve şehirlerde Rum mahalleleri gibi, Ermeni mahalleleri de, o kasaba ve şehrin en mamur kısımları idiler. Bağların, bahçelerin en güzelleri onlarındı. İç ticaret gibi, dış ticaret de ellerindeydi. En güzel mektepler de onlarındı. Memleketin hiçbir vilayetinde ise çoğunluk teşkil etmiyorlardı.

“Yarı-aydın Ermeni liderleri ve ihtilalci Ermeni partileri işte bu şartlar içinde Ermenileri istiklale teşvik ettiler. Duygulu olmaktan ziyade, hayalci, heyecanlı Ermeni gençliği bu daveti pek çabuk kabul etti.

“Tarihte kısa süreli bir Ermeni devleti izlenebilmektedir. Ama daha ziyade Asuriler, İranlılar, Romalılar arasında bocalayan, şu veya bu devlete haraç veren birtakım beyliklerin

hikâyeleri, yarı-aydın bir kısım Ermenilerin elinde bir ihtilal edebiyatına daima konu olabilmşti. Birinci Dünya Harbi ile beraber Anadolu'nun öyle yerlerinde Ermeni isyanları olmuştu ki, etrafları Türk halkıyla çevrilen, hiçbir yabancı memleketle bir ilişiği olmayan bu iç bölgelerde, orduya isyan edebilmek için bir cemaatin, düşünce ve mantıktan ne derece uzaklaşması lazım geldiğine insan hakikaten şaşardı.”^[6]

Nurullah Ankut Yoldaş: Yeter yoldaş artık. Evet. Teşekkür ederim.

Kurtuluş Savaşı'mız Emperyalistlerin maşası Yunan ve Ermeni işgaline karşı da başkaldırıdır

Demek ki arkadaşlar, hep söyleye geldiğimiz gibi burada da ne var?

Haksız bir isyan karşısında, Osmanlı'nın ve onun devamında da Ulusal Kurtuluş Savaşı'mızın, halkımızı, Türk ve Kürt Halkını korumak için yaptığı bir bastırma harekâtı var. Yani Usta'mız da “Üçlü Kitap”ta (**“Opportunizm Nedir?/Halk Savaşının Planları/Devrim Zorlaması Demokratik Zortlama”** adlı Üç Kitap'ta) ne diyor zaten, nasıl koyuyor meseleyi?

“Birinci Emperyalist Kurtuluş Savaşı'mız, Emperyalizmin maşası Yunan ve Ermeni işgaline karşı bir başkaldırı, bir milli kurtuluş şeklinde gerçekleşti.”, diyor.

Yani her ikisi de emperyalizmin maşalığı görevini üstleniyorlar. Usta'mızın da tespiti aynen bu, o yılları yaşamış biri olarak.

Burada daha önce de belirtmiştik. Usta'mızın, Ustalık döneminde, ömrünün son yıllarında kaleme aldığı “Üçlü Kitap”tan, sanıyorum “Zortlama”dan, aktarma yapmıştık Usta'mızın bu cümlesini. Orada görmüş ve oradan aktarmıştık. Arkadaşlar bir de bu konuya ilişkin Usta'mızın **“Yol”** dizisinde...

Doğan Erkan Yoldaş: “İhtiyat Kuvvet”te.

^[6] Şevket Süreyya Aydemir, Suyu Arayan Adam, s. 120-121-122.

Nurullah Ankut Yoldaş: “İhtiyat Kuvvet”te (Yani Yol Dizisi kapsamı içindedir o da) görüşlerine rastlayacaklardır. Ama Yol Dizisi ne zaman kaleme alınmıştır?

1933 en son.

Usta’mız kaç doğumludur?

1902.

Yani 30-31 yaşlarında Usta’mızın kaleme aldığı kitaplardır, Yol Dizisi. Ve Usta’mız o zaman Stalincidir. Usta değildir. İyi bir devrimci ve teorisyendir ama Usta değildir henüz.

Usta’lığa ne zaman ulaşır?

“**Tarih Tezi**”ni keşfettikten sonra ulaşır. O zaman, hem insanlığın geçmişi hem İslam Tarihini, hem Osmanlı Tarihini, hem Ulusal Kurtuluş Savaşı’mızı o Tezin ışığında yeniden değerlendirir, yerli yerine oturtur.

Usta’mız, Yol dizisinde, Ermeni Meselesi’nde sola savrulmuştur. Çünkü bu Kadrocular Komünist Parti’den kopup sağa savrulunca, Usta’mız da ister istemez, psikolojik olarak, bunlara içinde duyduğu bir tepkiden dolayı sola savrulmuştur. Ve kaynaklarına baktığımız zaman da, benim hatırladığım, bir Talat Paşa’nın anılarından birkaç paragraf aktarır, bir de günün gazetelerinden, aktarır. Yani başka referans aldığı kaynak da yoktur, Usta’mızın. Kaldı ki Talat Paşa’nın anılarından aktardığı bölümden de bu sonuç çıkmaz. Kesinlikle çıkmaz.

Yani Usta’mız da bir insandır. Bir de o dönem emperyalizm yenilmiş ve defedilmiş. III. Enternasyonal var. Ve bütün dünya komünist partileri onun bir şubesi durumunda. Usta’mız da Enternasyonal dayanışma bakımından, bu meseleye sola savrulurak yaklaşmıştır. O bakımdan oradaki konuya ilişkin görüşü hatalıdır, yanlıştır, gerçeği ifade etmez.

Hangi görüşü gerçeği ifade eder?

Usta’mızın son yıllarda yazıp bize yol gösterdiği “**Oportunizm Nedir?**”, “**Halk Savaşının Planları**”, “**Devrim Zorlaması-Demokratik Zortlama**” kitabındaki o ibaresi bize yol

gösterir. Bu bakımdan arkadaşların kafasını net tutmak gerekir, netleştirmek gerekir.

Hani Usta'mızın da dediği gibi, bizim için her şeyden önemli olan nedir?

Olaylardır.

Biz olaylara bağlıyız. Bir anlamda olaylara aşığız.

Zaten diyalektik de nedir?

Tek cümleyle; olanı olduğu gibi görmek. Olay uydurmamak, ilişki uydurmamak. Neyse öylece görmek.

Biz gerçeği bulmak için olaylara baktığımız zaman, Usta'mızın son yıllarında kaleme aldığı bu tespitin son derece yerinde olduğunu ve gerçeğe uygun olduğunu görmüş oluyoruz. Tespitimiz de bu yöndedir bizim.

İnsanların biyolojik hayatları gibi bir de ideolojik hayatları vardır. Teorik hayatları vardır değil mi? O da, biyolojik hayat nasıl bir gelişme gösterirse, teorik hayatları, ideolojik hayatları da aynı şekilde bir süreçtir, bir gelişme gösterir. O bakımdan Usta'mızın 1930'larda kaleme aldığı kitaplarla Ustalık döneminde kaleme aldığı kitaplar asla bir tutulamaz.

Doğan Erkan Yoldaş: Hoca'm, o kitapta da Kürt Meselesi bakımından...

Nurullah Ankut Yoldaş: Ha, o kitapta da tabîî, doğru.

Doğru olan nedir?

Bizim oradan almamız gereken, Kürt Meselesine yaklaşımıdır Usta'mızın tabîî. Oradan almamız gereken de budur Doğan, tabîî.

Daha önce de birkaç kez belirttiğimiz gibi, onu oradan alacağız, arkadaşlar. Çünkü etraflıca o konuyu işler. Ve doğru ve haklı olarak Kürt Ulusunun sömürge statüsünde tutulduğu tespiti yapar. Ancak antisömürgeci bir kurtuluş savaşıyla buradan kurtuluşa ulaşabileceğini koyar. Ve bu savaşta da Türk Halkının emekçi kesimlerini yani proletarya önderliğindeki köylülük, es-

naflık, küçükburjuvalar, modern aydınlarla beraber el ele vererek bir ulusal kurtuluşa varacaklarını söyler.

Ve sonuç olarak da ne tespitini yapar?

Anadolu ve Kürdistan Halk Cumhuriyeti.

Biz de bugün ne tespitini yapıyoruz?

Türk-Kürt Halk Cumhuriyeti.

Bir Yoldaş: Edirne'den Çin Setti'ne kadar.

Nurullah Ankut Yoldaş: Çin Setti'ne kadar.

Demek ki aynı tespitte, aynı sonuçta Kürt Meselesinde buluyoruz. Ama Ermeni Meselesindeki görüşü Usta'mızın, hatalıdır. Zaten yeterli bir araştırmayı da görmüyoruz orada. Usta'mız o gençlik heyecanıyla bu sağa savrulan Kadrocu harekete duyduğu tepkiden dolayı da sola savrulmuştur Ermeni Meselesinde.

Ayhan Erkan Yoldaş: Partiyi bu sağa gidişten kurtarmak için...

Nurullah Ankut Yoldaş: Kurtarmak için sola savrulmuştur. Yani bunu da böyle göreceğiz, kabul edeceğiz. Bu, Usta'mızın Uсталığına bir zafiyet oluşturmaz. E, Usta'mız da bir insandır.

Ne diyor Usta'mız ve Marks?

"Hatasız insan ölmüş insandır.", diyor, değil mi? Mükemmel insan ölmüş insandır.

Her insan hem teorik, hem pratik hatalar yapabilir. Bu doğal, insan olmaktan kaynaklanır. İnsan doğasından kaynaklanır bu. Yani bu meselede de görüşümüz böyledir.

AKP'giller - FETÖ ortaklığı ve 15 Temmuz üzerine

Şimdi bir de bunların FETÖ ile ortaklıkları var değil mi arkadaşlar?

En son okuduğumuz, daha doğrusu benim okuduğum kitap, geçen **Toygun Atilla** mıydı İlhami?

İlhami Yoldaş: Atilla'ydı, evet Hoca'm.

Dinleyiciler: "İfşa".

Nurullah Ankut Yoldaş: "İfşa" evet arkadaşlar.

Şu anda da Hürriyet Gazetesi'nde muhabirmiş. Hürriyet'i filan artık okumadığımız için bilmiyoruz orada çalışanları. Ben orada çalıştığını duyunca zaten, anlamıştım, bu FETÖ meselesine nasıl yaklaşacağını. Tayyip'i es geçiyor, Tayyipgiller'i. Tamamen FETÖ'ye odaklanıyor. Tabii FETÖ'ye odaklanırken de önemli bilgiler veriyor. Zaten o amaçla alıp okuduk. Ve yoldaşlardan da okumasını tavsiye ettik.

Orada bizzat kendisiyle dostluk, arkadaşlık kurduğu; 15 Temmuz'da Ankara Emniyet Müdürü olan Fatih Eryılmaz'dan aktararak anlatıyor. F. Eryılmaz, Polis Koleji'ne giriyor, 30 yıl önce. Polis Koleji, FETÖ'cüler tarafından işgal edilmiş 30 yıl önce. Öğrencilerin yüzde 80'i FETÖ'cü. Yani adamlar tâ 1960'lı yıllardan bu yana, FETÖ'nün de söylediği gibi, sinsice, yavaş yavaş çalışıyorlar ve milim milim, kerte kerte nüfuz ediyorlar bürokrasiye. Devletin tüm kurumlarına.

Yahu bir Polis Koleji 30 yıl önce nasıl böylesine işgal edilebilir?

Hemen bunu da kafalamak için karargâh evlerine götürüyorlar. Orada derslere tabi tutuyorlar. Ama bu kabul etmiyor. Tâ o yıllardan itibaren takışıyor FETÖ'cülerle. Sonradan bunu bu operasyonlar öncesinde FETÖ'nün kafa adamlarından yine Ankara Emniyetinde Yurt Atayün vs. filan var. Onlar gözaltına aldırıyorlar, tutuklatıyorlar bunları. Fakat yakayı kurtarıyor onlardan.

15 Temmuz'da da Emniyet Müdürü Fatih Eryılmaz. Tayyip'e de, halka sokağa çıkma çağrısı yaptırtan aynı kişi. Tayyip'in aklına gelmiyor o. Bu öneriyor. Kendisini telefonla arayan devresi ve dostu İstanbul Terörle Mücadele Şube Müdürü Kayhan Ay'a; **"Direnc gösterin. Cumhurbaşkanı'na ulaşın ve halkı sokağa çağırması gerektiğini ifade edin. Fetullahçılar dar-**

be yapıyor.” (s. 248), diyor. Aynı zamanda can korkusu taşıyor tabii. FETÖ galip geldiği anda ilk kurşuna dizileceklerden biri de kendisi. O bakımdan ayık düşünüyor. Tayyip bunun üzerine, her ihtimale karşı bir olumsuzluk yaşanır da FETÖ galip gelirse tüm ailele birlikte Türkiye’den kaçayım, diyerek Türkiye’nin en batı ucunda yer alan Marmaris’te mevzilenmiş olduğu otelden, Hande Fırat’ın kızının annesinin telefonuna yüklediği Facetime uygulaması kanalıyla Hande Fırat’a bağlanıyor ve onun telefonunun ekranından CNN ekranına yansıyan görüntüleriyle yandaşlarına sokağa çıkma ve FETÖ’cü askerlere karşı direnme çağrısında bulunuyor. Yani Fatih Eryılmaz’ın önerisini harfiyen ve an geçirmeksizin uyguluyor.

Tüm ailesiyle birlikte dikkat ederseniz, hâlbuki bütün garantiler verilmesine rağmen kendisine. Eğer planda bir aksama olur, olumsuz bir şey olur, yani hesap dışı bir şekilde FETÖ galip gelirse oradan topuklayayım, diyor. Hemen Marmaris’ten, uluslararası sulara kaçıp yakayı kurtarayım, diyor. Yürek de bu.

Onu bilmiyorduk, tahmin etmiyordum. Mesela, 30 yıl önce Polis Koleji’ne varıncaya kadar kuşatmışlar adamlar. Demek ki 30 yıldan bu yana o kolejlerden, o akademilerden yetişenlerin ezici çoğunluğu FETÖ’nün militanı. Daha kalitelileri Harp Okuluna gönderiliyor. Askeri Liselere ve oradan Harp Okuluna gönderiliyor.

Bunları, başta kim biliyor ve yönlendiriyor?

Amerika, Avrupa Birliği Emperyalistleri.

Peki, Demirel bilmiyor mu arkadaşlar?

Biliyor, adı gibi biliyor.

Özal bilmiyor mu? Çiller bilmiyor mu? Mesut Yılmaz bilmiyor mu? Hatta sümsük Ecevit bilmiyor mu?

Biliyor. Ama buna rağmen...

Hatta 12 Mart’ın, 12 Eylül’ün faşist generalleri bilmiyor mu?

Biliyor.

Bir Yoldaş: 27 Mayıs'tan sonra başlıyor.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet... Önünü açıyorlar bunların.

Neden önünü açıyorlar?

Yeter ki Türkiye gençliği sola yönelip sosyalizme, komünizme geçmesin. Dini bir kapsam içinde onları tatalım, bloke edelim, hizmetimizde tatalım onları. Bu amaçla hepsi önünü açıyor ve ittifaka giriyor.

Fakat 2002'de Tayyip'in iktidara gelmesiyle önlerindeki bütün bentler ortadan kaldırılıyor ve etle tırnak gibi kaynaşıyor bunlar artık.

En veciz ifade Tayyip tarafından dile getirildi değil mi?

“Cemaatçi kardeşlerimiz bugüne kadar bizden ne istedikler de vermedik.”

Yahu bundan büyük FETÖ'cü olur mu Türkiye'de şu anda?

Olamaz yahu.

Sen hangi kanuna, yasaya, yönetmeliğe, hukuka göre bir yeraltı örgütüyle, defalarca kendisinin dinci bir terör örgütü olduğu rapor edilen, yargılanan ve senin tarafından yargının elinden kurulan biriyle devleti paylaşıyorsun?

Metin Bayyar Yoldaş: Milli Güvenlik Kuruluna rapor veriyor.

Nurullah Ankut Yoldaş: Milli Güvenlik, MİT, Mahkemeler, Sıkıyönetim Mahkemeleri, cuntalar döneminde...

Nitekim FETÖ'cülerin yüzde 80'i Tayyip döneminde yerleşiyor, önleri açılıyor. Bu “Ergenekon, Balyoz, Askeri Casusluk” bilmem ne, “Poyrazköy” davalarıyla, bütün, az buçuk antiemperyalist ve Mustafa Kemalci esinti taşıyan subaylar hemen hemen tasfiye ediliyor. Silivri'ye gönderiliyor, Sincan'a gönderiliyor, Hasdal'a gönderiliyor. Onun yerine FETÖ'cüler komuta kesimini de tümünden ele geçiriyor.

Yani bunların hepsi Parababası siyasetçisi. Hepsi, FETÖ dâhil, bütün Ortaçağcı kurumlarla iç içe geçmiş durumdalar. E, şimdi,

FETÖ gitti. Diğer tarikatlar, onlar, alabildiğine çalışmalara devam ediyorlar. Eğer FETÖ biraz dengeli olsaydı, esas oğlanlığa oynamasaydı, asıl felaketi o zaman yaşayacaktık. İkisi birlikte çoktan Yeni Sevr'i hayata geçirmiş olacaktıydı şimdiye kadar.

Ama ikisi de kriminal tip olduğu için, ruh sağlıkları ikisinin de yerinde değil. O bakımdan sabırlı davranamadılar. Esas oğlanlıkta kapıştılar. Ganimet paylaşım savaşına girdiler, birbirlerine düştüler. Bu yüzden açığa çıktı ikisi de. FETÖ bunun hırsızlıklarını, yolsuzluklarını açığa çıkardı, bu da FETÖ'nün kadrolarını bir ölçüde açığa çıkardı. Yoksa tamamı açığa çıkmış değil.

Yani Usta'mızın da dediği gibi, hepsi Anayasa dışına düşmüş, vatan, millet satıcısı mücrimler ordusudur, güruhudur bunların. Meşru olanı zerre miktarda yok.

Yine FETÖ'ye, Sorosçu Kemal'den HDP şeflerine kadar hepsi methiye düzmedi mi? Apo'ya varıncaya kadar methiye düzmedi mi? İttifak teklifinde bulunmadı mı?

Bulundular. Hepsi suçlu. Çünkü ortak paydaları Amerikancılık, BOP'çuluk.

Böyle olunca FETÖ ile temelden bir farklılıkları, ayrılıkları, bir çelişkileri yok ki bunların. Bu bakımdan bu iktidarı yıkmadan kurtuluş mümkün değil. Tabii bununla kalınmayacak. Bütün Parababaları iktidarı giderek sıraya gidecek. Art arda gelen iktidarları da yıkacağız.

Ahmet Pektopal Yoldaş: Hoca'm geçenlerde "Metastaz" diye bir kitap okudum da... Borsa kurmuşlar bunlar yargının için-de. Milyonlarla oynuyorlar yani.

Nurullah Ankut Yoldaş: Tabii, tabii... Vurgunlar ayrı bir şey, ayrı bir boyutu. Arkadaşlar yorgun olmasaydı daha detaylı girebilirdik o konuya da.

Sabahattin Önkibar da mesela, bütün vurgunlarını anlatıyor. Albayraklar bazında vurgunları somutça, delilleriyle koyuyor. Nasıl üç dolmuşla, bir iki ufak inşaat kırıntısıyla işe başlayıp bugün Türkiye'de her alanda en büyük Parababaları arasında yer

aldıklarını gösteriyor, “**Albayraklar**”ın. Burayı da okuyacaktık ama yorulduunuz artık. Arkadaşlar bilahare alıp okuyabilirler. Sabahattin Önkibar biliyorsunuz, sağ kesimde yer alır. Şu anda da **Yeniçağ Gazetesi** çizgisinde. Ama buna rağmen Tayyipgiller’in, FETÖ’nün içyüzünü netçe görüyor.

Bir Yoldaş: Onların yanından geliyor.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet, evet... Onların yanından geldi. Evet. TGRT’de filan yöneticilik yaptı. Enver Ören’le beraber çalıştı. İlk satılan TV de Yahudi Murdoch Amerikan şirketine, nedir? Enver Ören’in TGRT’si. Şimdi FoxTv deniyor adına.

Basında demokrat görünüp arkadan vuranlar

İşte bunların en demokrat maskeli ve kendisini öyle satan, pazarlayan habercilerinin, **Fatih Portakal**’ın, **İsmail Küçükka-**
ya’nın ne mal olduğu buradan anlaşılabilir.

Portakal da bir komplo, kurgu videoyla İmamoğlu’nu vurdu değil mi?

Evet, öyle.

Öbürü de, Küçükkaaya da zaten Milyar Ali’yle yıllar boyu beraber çalışmışlar. Beraber vurgunlar yapmışlar, cark curklar içine girmişler.

E, şimdi nedir bu?

Murdoch’ın televizyonunun görevlileri bunlar. Bunlarda namus olsa ne olur, vicdan olsa ne olur, insanlık olsa ne olur?

Murdoch nasıl oynayacaksınız derse, bunlar öyle oynar. Öyle de oynuyorlar. O yüzden bizim Partimizin adını anmamakta yeminliler bunlar. Ondan anmıyorlar bizim Partimizin adını. Patronlarını gücendirmeyelim diye anmıyorlar. Bunların içyüzü de bu. Bunlara da asla kanmamak lazım...

Evet arkadaşlar.

Volkan Yoldaş: Haberlerimizi, yazılarımızı mail olarak gönderiyoruz hepsine, okundu bilgisi geliyor. Bütün hepsine tek tek

gönderiyoruz. Okundularını geliyor yani. Fakat yayınlamıyorlar.

Bir Yoldaş: Arada sırada ağızlarından kaçırıyorlar bizim Partinin adını. Medya Mahallesi'nde **Ayşenur Aslan**'ın programında öyle kaçırıyorlar.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet oluyor. O kadar çok kaçırıyorlar.

Bir Yoldaş: Hatta **Cem Tv**'de **Barış Yarkadaş** da aynı şekilde.

Nurullah Ankut Yoldaş: Evet, evet...

Yani en hassas kalıpcılar bile, Zeki Başkan, ne kadar hata yaparlar?

Artı-eksi 0,1 milim hata yaparlar. Çok usta tornacılar bile mikron düzeyinde hata yaparlar. Yüzde yüz hatasız, en usta tornacı bile, kalıp yapamaz. Yani bunlarda da o kadar kaçırıyorlar. E, illa ki olacak yani.

Evet, evet arkadaşlar.

Ne yazık ki, hareket olarak da, yani kadro bazına bakarsak şu anda durumumuz iç açıcı değil. Ama kitleler tarafından anlaşılma, görülme, benimsenme, güvenilme bazında iyi bir gelişme gösteriyoruz. Sonunda şöyle ya da böyle devrim olacak bu ülkede ve bizim gösterdiğimiz yolda, bizim izlediğimiz yolda olacak, arkadaşlar. Buna da yüzde yüz eminiz adımız gibi, inanıyoruz.

Halkız, Haklıyız, Yeneceğiz!

